

14395



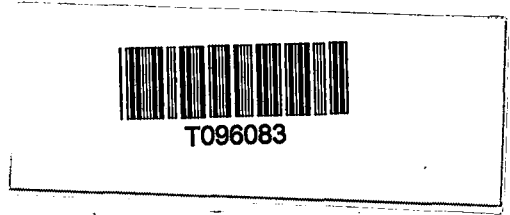
เรื่อง

การใช้สินเชื่อของสมาชิกธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตร
อำเภอปากแพ จังหวัดนครศรีธรรมราช

CREDIT USING OF BANK OF AGRICULTURAL
AND AGRICULTURAL COOPERATIVE'S MEMBERS
AMPHUR PAKPHANANG, NAKHONSRIITHAMMARAT.

โดย

นายโกเศษฐ์ จิรัชัง



ร/พ.
ก962ก
2537

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 96083
วันเดือนปี 2 JUN 2009

เสนอ

ภาควิชาเทคนิคเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง กทม.

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (พัฒนาการเกษตร)

พ.ศ. 2537



คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง กทม.
เรื่อง

การใช้สินเชื่อของสมาชิกธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตร
อำเภอปากแพ่ง จังหวัดนครศรีธรรมราช

CREDIT USING OF BANK OF AGRICULTURAL
AND AGRICULTURAL COOPERATIVE'S MEMBERS
AMPHUR PAKPHANANG, NAKHONSRIITHAMMARAT.

โดย

นายโรคนิช จีช่าง

ได้รับการอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร

วท.บ. (พัฒนาการเกษตร)

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ประธานกรรมการปัญหาพิเศษ *[Signature]* 3 / 10 / 37
(อาจารย์วิเชษฐ์ มณีรัตน์)

กรรมการปัญหาพิเศษ *[Signature]* 20 / 10 / 37
(อาจารย์เสรี รัตนารักษ์)

กรรมการปัญหาพิเศษ *[Signature]* 20 / 10 / 37
(อาจารย์ธรรมรัตน์ ยางสูง)

หัวหน้าภาควิชา *[Signature]* 23 / 10 / 37
(อาจารย์สนอง นิลเพ็ชร)

14395
6 ส.ค. 2543
สท.
ท 962ก
2596



ปัญหาพิเศษฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยดีนั้น ก็ด้วยความช่วยเหลือจากบุคคลหลายฝ่ายด้วยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประธานกรรมการปัญหาพิเศษ "ท่านอาจารย์วิเชษฐ์ มณีรัตน์" และกรรมการปัญหาพิเศษ "ท่านอาจารย์เสรี รัตนภรณ์ และ ท่านอาจารย์ธรรมรัตน์ ยางสูง" ซึ่งอาจารย์ทั้งสามท่านเป็นผู้ให้คำปรึกษาแก่ผู้ทำการวิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยใคร่ขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาของอาจารย์ทั้งสามท่านเป็นอย่างสูง นอกจากนี้ก็ขอขอบคุณทางเจ้าหน้าที่ รกส. อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ด้านข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสมาชิก รกส. ในอำเภอปากพนัง และขอขอบคุณเพื่อน ๆ ที่ได้ช่วยเหลือให้คำปรึกษา และเป็นกำลังใจตลอดมา นอกจากนี้ก็ขอขอบคุณ "คุณเบ่งศรี ชีช้าง" ซึ่งเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือในด้านการจัดพิมพ์

สุดท้ายนี้ที่ลืมเสียมิได้ คือ บิดา-มารดาของผู้ทำการวิจัย ซึ่งท่านเป็นผู้ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ มากมาย ทั้งด้านทุนทรัพย์ คำปรึกษา กำลังใจตลอดมาและตลอดไป ผู้ทำการวิจัยใคร่ขอกราบขอบพระคุณท่านทั้งสองเป็นอย่างสูง

นายโกเชษฐ ชีช้าง

3 พฤษภาคม 2537

บทคัดย่อ

เรื่อง : การใช้สินเชื่อของสมาชิกธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตร
อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช
โดย : นายโรคนิษฐ์ ชีซ้าง
ชื่อปริญญา : วิทยาศาสตร์บัณฑิต (พัฒนาการเกษตร)
สาขาวิชาเอก : พัฒนาการเกษตร

ประธานกรรมการปัญหาพิเศษ 

(อาจารย์วิเชษฐ์ มณีรัตน์)

... ๖๖/๒๕๖๖

การศึกษาเป็นการศึกษา การใช้สินเชื่อของสมาชิกธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตร อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราชโดยการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง นวน 89 ราย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงสภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิกธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ศึกษาลักษณะการใช้สินเชื่อของสมาชิกธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการใช้สินเชื่อของสมาชิก ชกส. โดยใช้แบบสัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล

จากการศึกษาด้านสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิก ชกส. พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 48-54 ปี สมาชิกทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ จบการศึกษาในระดับ ประถมศึกษา ส่วนมากมีที่ดินเป็นของตัวเอง วัตถุประสงค์ในการกู้เงินเพื่อใช้ในการเลี้ยงกุ้งเป็น ส่วนใหญ่ ประเภทของเงินกู้ส่วนมากเป็นแบบระยะปานกลาง ลักษณะของการกู้สมาชิกส่วนมากกู้ ผู้เดียวและใช้หลักทรัพย์ในการค้ำประกัน รูปแบบของการกู้นั้นจะอยู่ในรูปของเงินสด ในกรณีเงินกู้ ไม่พอเพียงนั้น สมาชิกจะแก้ไขโดยยืมจากญาติพี่น้อง และธนาคารพาณิชย์เป็นส่วนใหญ่ ส่วนระยะเวลาในการได้รับเงินนั้นจะไม่ค่อยมีปัญหาโดยทันตามกำหนด สำหรับการชำระเงินกู้นั้นสมาชิกส่วน มากจะไม่มีปัญหา แต่ที่มึ้นนั้นก็เนื่องมาจากประสบกับปัญหาการขาดทุนในด้านธุรกิจที่ได้ดำเนินการอยู่ อันมีสาเหตุมาจากภัยธรรมชาติ และการที่สมาชิกขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
สารบัญตาราง	ก
สารบัญภาพ	ข
บทที่ 1 บทนำ	
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การศึกษา	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
ขอบเขตการศึกษา	3
นิยามศัพท์	4
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	
บทความทางวิชาการ	5
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
บทที่ 3 วิธีการศึกษา	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	12
วิธีสุ่มตัวอย่าง	12
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	14
การวิเคราะห์ข้อมูล	14
ค่าสถิติที่ใช้ในการศึกษา	14
การรวบรวมข้อมูล	16

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
บทที่ 4 ผลการศึกษา	
ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม	17
ตอนที่ 2 ข้อมูลการไร้สินเชื่อของสมาชิกธนาคารเพื่อการเกษตรและ สหกรณ์การเกษตร อำเภอปากพอง จังหวัดนครศรีธรรมราช	22
ตอนที่ 3 ข้อมูลปัญหาของการไร้สินเชื่อของสมาชิกธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตร อำเภอปากพอง จังหวัดนครศรีธรรมราช	36
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	
เอกสารอ้างอิง	
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก	46
ภาคผนวก ข	56
ภาคผนวก ค	63

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. แสดงจำนวนผู้ให้ข้อมูลของสมาชิก ชกส. อำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช	13
2. แสดงข้อมูลเกี่ยวกับสินเชื่อและการกู้	23
3. แสดงรายจ่ายจากการทำประมงเรือเล็ก	26
4. แสดงรายจ่ายจากการทำประมงเรืออวนลาก	27
5. แสดงรายจ่ายจากการเลี้ยงกุ้ง	28
6. แสดงรายจ่ายจากการทำนา	29
7. แสดงรายจ่ายจากการทำสวนมะพร้าว	30
8. แสดงรายจ่ายในการเลี้ยงสัตว์	31
9. แสดงรายจ่ายในการทำสวนจาก	32
10. แสดงรายจ่ายจากการเลี้ยงปลา	33
11. แสดงรายจ่ายทั้งหมดของสมาชิก ชกส. อำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช ในปี พ.ศ. 2536	34
12. แสดงข้อมูลปัญหาการใช้สินเชื่อของสมาชิก ชกส. อำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช ในปี พ.ศ. 2536	38
13. แสดงพื้นที่ของอำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนเป็นรายตำบล	48

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1. แสดงเส้นทางคมนาคมและอาณาเขต อำเภอปากน้ำ
จังหวัดนครศรีธรรมราช

55

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

การประกอบอาชีพด้านการเกษตรในปัจจุบัน มีความจำเป็นที่ต้องใช้ต้นทุนในการประกอบ การ เกษตรกรต้องใช้จ่ายเงินทุนจำนวนมากในการจัดหาปัจจัยการผลิตต่าง ๆ เช่น พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ุ๋ย ยาป้องกันและรักษาพืชสัตว์และอื่น ๆ ทั้งนี้เพื่อที่จะทำให้การผลิตมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น เกษตรกรจำนวนมากที่ไม่มีเงินทุนจากการออม จึงจำเป็นต้องกู้ยืมเงินจากนายทุน ทั้งในและ นอกกระบบเพื่อใช้ในการกิจกรรมการเกษตร ซึ่งการกู้ยืมเงินนอกระบบมักต้องเสียดอกเบี้ยค่อนข้างสูง ดังนั้น ทางออกของเกษตรกรก็คือ การกู้เงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) ซึ่งเป็นสถาบันทางการเงินที่ภาครัฐบาลควบคุมการดำเนินงานโดยคิดอัตราดอกเบี้ยที่เหมาะสม โดยหน้าที่หลักอันสำคัญของ ธกส. ได้แก่ การให้เงินกู้แก่เกษตรกร กลุ่มเกษตรกรหรือสหกรณ์การเกษตร จัดหาเงินทุนเพื่อใช้ในการดำเนินงาน และรับฝากเงินจากประชาชนทั่วไป

สำหรับสภาพทางเศรษฐกิจของอำเภอปากพนัง ยังจัดว่าอยู่ในสภาพที่ต้องการพัฒนา ค่อนข้างมาก เมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่ของอำเภออื่น ๆ ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ทั้งนี้เนื่องจาก ประชากรส่วนใหญ่ในอำเภอปากพนัง ประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรมถึงร้อยละ 87.53 ของ คร่าวเรือนทั้งหมด โดยเป็นการประกอบอาชีพทางด้านสิขกรรม ด้านการประมง และด้านปศุสัตว์ เกษตรกรยังคงประสบกับปัญหาการขาดทุน หรือ ความไม่พอเพียงของผลผลิตที่ผลิตได้ในแต่ละ ฤดูกาล จึงส่งผลถึงสภาพความเป็นอยู่ของเกษตรกรในแต่ละครอบครัว ประกอบกับการที่อำเภอ ปากพนังมีลักษณะเป็นที่ราบลุ่ม และอยู่ติดกับทะเล จึงเป็นการเสี่ยงต่ออิทธิพลของธรรมชาติทั้ง พายุ และน้ำท่วม ซึ่งเกิดขึ้นอยู่บ่อย ๆ รวมทั้งการที่เกษตรกรยังขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง ในการดำเนินการเกษตรของตนเอง ทั้งในด้านการผลิตและการตลาด จากสาเหตุเหล่านี้ ทำให้ ความเป็นอยู่ของเกษตรกรส่วนใหญ่ค่อนข้างขัดสน ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างมากสำหรับการยื่น มือเข้ามาช่วยเหลือจากรัฐบาล โดยผ่านทางธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เพื่อ ช่วยเหลือในด้านเงินทุน และหลักการปฏิบัติที่ถูกต้องเหมาะสม

อย่างไรก็ตาม เพื่อให้ทราบถึงการใช้จ่ายเงินเชื่อของเกษตรกรที่เป็นสมาชิก ธกส. ในการทำกิจกรรมทางการเกษตรได้อย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพเพียงใดนั้นจึงสมควรจะมีการศึกษาถึงลักษณะของการใช้จ่ายเงินเชื่อตลอดจนปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการใช้จ่ายเงินเชื่อของสมาชิกของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานของเจ้าหน้าที่ส่งเสริม หรือเจ้าหน้าที่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในการวางแผนใช้จ่ายเงินเชื่อ และติดตามผลการใช้จ่ายเงินกู้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่เกษตรกรผู้เป็นสมาชิก

ดังนั้น ในการศึกษาถึงการใช้จ่ายเงินเชื่อของสมาชิกธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อให้ทราบถึงปัญหา อุปสรรค หรือข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่ควรแก้ไขตลอดจนความต้องการของเกษตรกรเพื่อจะได้นำไปพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาสภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิกธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาลักษณะการใช้จ่ายเงินเชื่อของสมาชิกธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช
3. เพื่อศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการใช้จ่ายเงินเชื่อของสมาชิกธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิกธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร อําเภอบางพ่าง จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. ทำให้ทราบถึงลักษณะการใช้สินเชื่อตลอดจนทราบถึงปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการใช้สินเชื่อของสมาชิก ธกส. อําเภอบางพ่าง จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาต่อไป
3. ข้อมูลที่ได้จากการศึกษานี้ จะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อผู้ดำเนินงานของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในการที่จะกำหนดแนวทางวางแผนการดำเนินงานให้เหมาะสมและสอดคล้องต่อสภาพเศรษฐกิจและสังคม นักบริหารอาจใช้เป็นเครื่องมือประกอบการพิจารณาตัดสินใจดำเนินงานในด้านการขยายและปรับปรุงการใช้สินเชื่อเพื่อการเกษตร นำไปเพื่อการพัฒนาชนบทให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

ขอบเขตการศึกษา

ในการศึกษานี้ ได้ทำการศึกษาถึงลักษณะของการใช้สินเชื่อตลอดจนปัญหาและอุปสรรคของสมาชิกธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร อําเภอบางพ่าง จังหวัดนครศรีธรรมราช ในช่วงปี พ.ศ. 2536

นิยามศัพท์

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร หมายถึง ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาอำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช

สมาชิกเงินกู้ หมายถึง สมาชิกของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร อำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช

วงเงินกู้ หมายถึง จำนวนเงินที่สมาชิกสามารถจะกู้ได้

เงินกู้ระยะสั้น หมายถึง เงินกู้เพื่อการผลิตเฉพาะฤดูกาลผลิต กำหนดชำระคืนไม่เกิน 1 ปี อย่างมากไม่เกิน 18 เดือน อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 12 บาทต่อปี

เงินกู้ระยะปานกลาง หมายถึง เงินที่กู้เพื่อปรับปรุงกิจการ ซื้อเครื่องทุ่นแรง กำหนดการชำระคืนไม่เกิน 3 ปี โดยแต่ละปีผ่อนเป็นงวด อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 12 บาทต่อปี

เงินกู้ระยะยาว หมายถึง เงินที่กู้เพื่อปรับปรุงหรือขยายกิจการ กำหนดชำระคืนภายใน 5-15 ปี แต่ละปีต้องผ่อนเป็นงวด อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 12 บาทต่อปี

สินเชื่อก่อนการเกษตร หมายถึง การกู้ยืมและให้เครดิตแก่เกษตรกร โดยกำหนดให้ผู้รับสินเชื่อ คือ เกษตรกร

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

ประกอบด้วย 2 ส่วน

1. บทความทางวิชาการ
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทความทางวิชาการ

ทองโรจน์ อ่อนจันทร์ และ สมคิด ทักษิณวิสุทธิ (2524 : 85)

กล่าวว่า ในการผลิตทางการเกษตรนั้น เกษตรกรมีความต้องการสินเชื่อเป็นอย่างมาก ลักษณะความต้องการนี้จะแตกต่างกันไปจากการผลิตด้านอื่น ๆ อยู่บ้าง ความต้องการสินเชื่อการเกษตรเกิดขึ้นเพราะเหตุผลต่อไปนี้

1. ลักษณะรายได้ของเกษตรกร การเกษตรเป็นการประกอบกิจการที่จะขึ้นอยู่กับดินฟ้าอากาศ ในแง่ของรายได้ของเกษตรกรจะเกิดขึ้นเป็นบางครั้งเท่านั้น อย่างไรก็ตามในเรื่องของรายจ่ายจะเกิดขึ้นสม่ำเสมอทุกเดือน เมื่อเป็นเช่นนี้ การขาดแคลนเงินสดสำหรับการใช้จ่ายทางด้านการผลิตและบริโภคก็เกิดขึ้น เกษตรกรก็ต้องกู้ยืมเพื่อใช้จ่ายดังกล่าว

2. ภัยธรรมชาติ การเกษตรขึ้นอยู่กับดินฟ้าอากาศเป็นอย่างมาก หากปีใดแห้งแล้งหรือน้ำท่วม ก็จะทำให้ผลผลิตต่อการผลิตทางการเกษตรเป็นอย่างยิ่ง ความต้องการกู้ยืมจึงเกิดขึ้น

3. การลงทุนระยะยาวซึ่งการลงทุนดังกล่าวต้องใช้เงินทุนจำนวนมาก เกษตรกรจำเป็นต้องกู้ยืมเพื่อขยายการลงทุน

ประโยค ขุมพล (2527 : 271) กล่าวถึงคุณสมบัติของผู้ที่จะขอกู้ยืมเงินจาก ธกส. ดังนี้

1. มีสัญชาติไทย
2. อายุ 20 ปีบริบูรณ์
3. เป็นเกษตรกร
4. มีความชำนาญ หรือได้รับการฝึกอบรมในการเกษตรพอสมควร
5. มีถิ่นที่อยู่และประกอบอาชีพให้เกิดผลผลิตการเกษตรเพื่อขายในปีหนึ่ง ๆ เป็นมูลค่าพอสมควร จะเป็นผู้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือไม่ก็ตาม
6. เป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริต ซื่อเสียดี ชยันต์แข็งในการประกอบอาชีพ และรู้จักประหยัด
7. ไม่เป็นคนวิกลจริต หรือพึ่่นเพื่อนไม่สมประกอบ
8. ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย หรือมีหนี้สินล้นพ้นตัว

มังกร ชัยพันธุ์ (2527 : 51) กล่าวถึงปัญหาสินเชื่อการเกษตร อันเป็นพื้นฐาน หรือปัญหาที่จะต้องประสบโดยทั่วไป การแก้ปัญหาพื้นฐานนี้ย่อมนำไปสู่การแก้ปัญหาปลีกย่อยต่อไป ปัญหาดังกล่าว ได้แก่

1. ปัญหาการจัดสินเชื่อที่ดีให้แก่เกษตรกร
2. ปัญหาการจัดสินเชื่อให้เพียงพอแก่ความต้องการของเกษตรกร
3. ปัญหาการจัดสินเชื่อให้เกษตรกรโดยมีต้นทุนต่ำ
4. ปัญหาที่จะให้เกษตรกรใช้สินเชื่อโดยมีประสิทธิภาพ
5. ปัญหาการจัดสินเชื่อให้เหมาะสมแก่เกษตรกรแต่ละคน

อุทิศ นาคสวัสดิ์ (2528 :28) มุ่งถึงปัญหาทางด้านเศรษฐกิจการเกษตรในประเทศไทย ซึ่งแบ่งเป็นดังนี้

1. ปัญหาในเรื่องทั่วไป ได้แก่
 - 1.1 การกระจายรายได้ยังไม่เป็นธรรม
 - 1.2 อัตราการเกิดของผลเมืองในชนบทสูง
 - 1.3 แรงงานในการเกษตรมากเกินไป
 - 1.4 จำนวนฟาร์มเพิ่มขึ้น แต่เนื้อที่ฟาร์มลดลง
 - 1.5 เกษตรกรมักจะไม่ได้รับความเป็นธรรมเท่าที่ควร
 - 1.6 การช่วยเหลือเกษตรกรยังมีน้อย
2. ปัญหาในเรื่องการผลิต ได้แก่
 - 2.1 ธุรกิจฟาร์มยังมีน้อย
 - 2.2 แรงงานคือคุณภาพและทำงานไม่เต็มที่
 - 2.3 อุปกรณ์การผลิตยังล้าสมัย
 - 2.4 แหล่งข้อมูลในการผลิตยังไม่เพียงพอ
 - 2.5 เกษตรกรถูกเอาเปรียบในเรื่องเช่าที่ดิน
 - 2.6 การผลิตยังต้องพึ่งธรรมชาติอยู่มาก
 - 2.7 เจ้าหน้าที่ส่งเสริมและแนะนำการเกษตรยังมีไม่เพียงพอ
 - 2.8 การใช้ทรัพยากรในฟาร์มยังมีไม่เต็มที่
3. ปัญหาในเรื่องเครดิต ได้แก่
 - 3.1 สถาบันเครดิตต่าง ๆ ยังมีไม่เพียงพอ
 - 3.2 อัตราดอกเบี้ยในท้องตลาดแพงมาก
 - 3.3 การกู้ยืมยังใช้หลักทรัพย์สินค้ำประกันอยู่มาก
 - 3.4 การกู้ยืมของสถาบันเครดิตมักล่าช้าและมีพิธีกรรมอยู่มาก
 - 3.5 ปริมาณเงินกู้จากสถาบันการเงินมักไม่เพียงพอ
 - 3.6 ระยะเวลาที่ค่อนข้างสั้น

4. ปัญหาในเรื่องตลาด ได้แก่

- 4.1 การตลาดไม้สักจะเป็นแนวเดียวกับการผลิต
- 4.2 ระบบตลาดทั่วไปไม่ค่อยมีประสิทธิภาพ
- 4.3 การช่วยเหลือเกษตรกรยังมีน้อย
- 4.4 เกษตรกรยังสนใจเรื่องการหาตลาดน้อยไป

จากรายงานของ ชกส. อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา (2530) กล่าวถึงหลักประกันเงินกู้ว่าการจำนองที่ดินอันเป็นที่ตั้งของโครงการและอสังหาริมทรัพย์อื่น ๆ (ถ้ามี) เป็นประกันเงินกู้กับ ชกส. ทั้งนี้อสังหาริมทรัพย์ที่จำนองต้องไม่น้อยกว่า 2 เท่าของวงเงินกู้ และเป็นการจำนองในลำดับแรก ในกรณีอสังหาริมทรัพย์มีจำนวนถึง 2 เท่าของเงินกู้ ให้เกษตรกรผู้กู้รวมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งจะต้องไม่น้อยกว่า 5 คน ทำหนังสือรับรองรับผิดชอบอย่างลูกหนี้เงินกู้ต่อ ชกส. ตามที่กำหนด

อำนาจ แสงโตรี (2524 :59) กล่าวว่า ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรได้ทำหน้าที่เป็นแหล่งเงินกู้ให้ความช่วยเหลือทางด้านเงินกู้แก่สมาชิกของสหกรณ์เท่านั้นแต่ในการส่งเสริมการพัฒนาการเกษตรของประเทศไทย เป็นการจำเป็นที่ควรให้การช่วยเหลือด้านเงินกู้ โดยไม่เลือกว่าเกษตรกรนั้นจะเป็นสมาชิกของสหกรณ์การเกษตรหรือไม่ ดังนั้นการให้บริการสินเชื่อจึงควรขยายออกไปกว้างขวาง ทั้งด้านเกษตรกรรายบุคคลและในด้านกลุ่มเกษตรกรกับสหกรณ์การเกษตร เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรควรดำเนินการให้เงินกู้แก่เกษตรกรเป็น 3 ทาง คือ

1. ให้เงินกู้แก่เกษตรกร ซึ่งเป็นลูกค้าของธนาคารโดยตรง
2. ให้เงินกู้แก่สหกรณ์การเกษตร
3. ให้เงินกู้แก่สหกรณ์การเกษตร

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กรมอาชีวศึกษา (2516 :16) ได้มีการสำรวจภาวะเศรษฐกิจของผลผลิตของเกษตรกรทั่วประเทศ เฉลี่ยการลงทุนไปในพื้นที่ฟาร์มของคนเพียง 21,596 บาทต่อปีเท่านั้น ซึ่งการลงทุนจะเป็นทางด้านที่ดินและโรงเรือนเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งถือว่าเป็นทรัพย์สินถาวร คือประมาณร้อยละ 7.43 ของมูลค่าแห่งการลงทุนทั้งหมด แสดงว่าเงินลงทุนจำนวนมากต้องไปผูกพันอยู่กับทรัพย์สินถาวร จำนวนเงินที่เหลือสำหรับการลงทุนประเภทเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ จึงมีค่อนข้างน้อย

ณรงค์ กุศลานภาพ (2525) การศึกษาความต้องการสินเชื่อการเกษตรจากสห. ของสมาชิกอำเภอแก่งหลวง จังหวัดระยอง ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการสินเชื่อของบุคคล พบว่า รายได้และรายจ่ายเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการสินเชื่อของเกษตรกรมากกว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับมูลค่าทรัพย์สินทั้งหมดของเกษตรกร

ทองโรจน์ อ่อนจันทร์ และ สมคิด ทักษิณวิสุทธิ (2524) ได้สำรวจตลาดเงินกู้และสินเชื่อทางการเกษตร อำเภออุ้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่าเกษตรกรในอำเภอมีหนี้สินเฉลี่ยฟาร์มละ 5,100 บาท เป็นหนี้ที่กู้มาเพื่อสร้างทรัพย์สิน เช่น ที่ที่ดินปลูกบ้านประมาณร้อยละ 34 หนี้สินเพื่อใช้จ่ายอย่างอื่นร้อยละ 43 อัตราดอกเบี้ยต่ำสุดคือ ร้อยละ 12 บาท ต่อปี โดยกู้จากสถาบันการเงิน

ยงยุทธ แฉล้มวงศ์ (2526) ศึกษาความต้องการสินเชื่อเพื่อการผลิตของชาวนาอำเภอโนนรมย์ จังหวัดชัยนาท พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่มีพื้นที่เฉลี่ยฟาร์มละ 3,044.44 บาทโดยเงินกู้ส่วนใหญ่จะใช้เพื่อการผลิต และสรุปได้ว่าเมื่อเกษตรกรมีโอกาสกู้ยืมเพื่อทำรายได้สุทธิของฟาร์มขึ้น

วิชนี้ ศรวิธรวัฒน์ (2530) จากการศึกษาการเข้าร่วมโครงการจำหน่ายข้าวเปลือกของเกษตรกรภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5 จังหวัด คือ จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ ขอนแก่น สกลนคร และมหาสารคาม โดยสุ่มตัวอย่างจากเกษตรกรจำนวน 561 ราย จะเห็นว่าเกษตรกรนิยมโครงการรับจำหน่ายข้าวเปลือกกับ ชกส. เป็นจำนวนร้อยละ 57 หรือเป็นจำนวนมากถึง 2.3 ล้านตัน ใกล้เคียงกับเป้าหมายที่ ชกส. ตั้งเอาไว้ คือ 2.7 ล้านตัน และเกษตรกรได้เงินจากการจำหน่ายไปจ่ายในครัวเรือนถึง 3,800 ล้านบาทเป็นการบรรเทาปัญหาที่มีอยู่ได้มากกว่าที่เป็นอยู่ปัจจุบัน

วิชนี้ ศรวิธรวัฒน์ (2532) จากการศึกษาผลของการประชาสัมพันธ์ที่มีต่อการฝากเงินกับ ชกส. จากการสำรวจประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 3,000 รายพบว่าฝากเงินกับ ชกส. ร้อยละ 7 ในขณะที่ฝากเงินกับธนาคารอื่นร้อยละ 82.3 อย่างไรก็ตามพบว่ามีประชาชนต้องการฝากเงินกับ ชกส. ที่จะขยายกิจการด้านการเงินฝากเพิ่มมากขึ้นอีกมาก

สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2527) ได้ทำการสำรวจจากเกษตรกรจำนวน 253 ครัวเรือน ภายในภาคใต้พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 83 ของครัวเรือนที่สุ่มมาทั้งหมดมีหนี้สิน การที่เกษตรกรส่วนใหญ่มีหนี้สินเพราะว่าเกษตรกรมีรายได้น้อยและยากจน จึงต้องอาศัยสินเชื่อจากแหล่งต่างๆทั้งที่เป็นสินเชื่อในระบบและนอกระบบ เพื่อนำไปปรับเพิ่มทุนให้มากขึ้น จากการสำรวจเกษตรกรในภาคใต้ร้อยละ 53.08 ของเกษตรกรที่สุ่มมาเป็นตัวอย่าง กู้สินเชื่อเพื่อการผลิตร้อยละ 81.71 กู้มาเพื่อบริโภคร้อยละ 18.29 สาเหตุที่เกษตรกรได้รับสินเชื่อเพื่อการบริโภคในสัดส่วนน้อยก็เพราะว่าคนไทยส่วนใหญ่นั้นดำรงชีพด้วยผลผลิตที่ครัวเรือนผลิตขึ้นมา ความจำเป็นการใช้เงินกู้เพื่อการบริโภคจึงมีน้อย ส่วนสินเชื่อเพื่อการผลิตที่กู้มาเกษตรกรนำมาปรับปรุงและขยายการผลิต

สัญญา ต้นสนวัฒน์ (2525 :221) ได้ศึกษาถึงการแบ่งประเภทของสินเชื่อโดยแบ่งตามวัตถุประสงค์ของสินเชื่อภายใต้ข้อบังคับของ ชกส. ได้ดำเนินการให้สินเชื่อประเภทต่างๆ แก่เกษตรกร คือ

1. สินเชื่อระยะสั้น เพื่อการผลิตเฉพาะฤดู เช่น ค่าใช้จ่ายในการเพาะปลูกบำรุงรักษา การเก็บเกี่ยว ใช้อัจฉัยการผลิตต่างๆ กำหนดการชำระคืนไม่เกิน 1 ปี อย่างสูง 18 เดือน อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 12 บาทต่อปี

2. สินเชื่อระยะปานกลาง เพื่อปรับปรุงกิจการขยายการก่อสร้างโรงเรือน กำหนดชำระคืนไม่เกิน 3 ปี แต่ละปีผ่อนเป็นงวดๆ อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 12 บาท ต่อปี

3. สินเชื่อระยะยาว เพื่อปรับปรุงหรือขยายกิจการ เข้าซื้อที่ดิน เครื่องมือ เครื่องจักร ลงทุนการเกษตรต่างๆกำหนดชำระคืนภายใน 5-15 ปี โดยแต่ละปีผ่อนเป็นงวดๆอัตราดอกเบี้ย ร้อยละ 12 บาทต่อปี

เอกราช หุ่นแก้ว (2525) ศึกษาความต้องการสินเชื่อของสมาชิก ชกส. อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า แหล่งสินเชื่อเพื่อการเกษตรมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของเกษตรกรทั่วประเทศเป็นอย่างมากทั้งนี้เนื่องจากสินเชื่อเพื่อการเกษตรมีส่วนช่วยให้ผลผลิตทางการเกษตรสูงขึ้นและจากการติดตามผลการใช้สินเชื่อพบสรุปได้ว่า ปี2525 มีสมาชิกลูกค้าทั้งหมด 38,202 คน เพิ่มจากปี 2524 จำนวน 3,722 คน และปริมาณสินเชื่อที่ ชกส. ปล่อบให้ก้จำนวน 112 ล้านบาท เพิ่มจากปี 2524 ถึง 94 ล้านบาทแสดงให้เห็นว่าความต้องการสินเชื่อของสมาชิกมีเพิ่มมากขึ้น

บทที่ 3

วิธีการศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร (Population) คือ สมาชิกของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง (Sample)

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ ได้จากการสุ่มตัวอย่างสมาชิกธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช แบบง่าย (Simple Random Sampling)

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 1 สุ่มขนาดตัวอย่างตามล 50 เปอร์เซ็นต์ จากจำนวนตำบลทั้งหมด 18 ตำบล ซึ่งจะได้จำนวนตัวอย่าง 9 ตำบล

ขั้นตอนที่ 2 ทำการสุ่มขนาดของกลุ่มตัวอย่างสมาชิก ธกส. อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเพียง 10 เปอร์เซ็นต์

ซึ่งจะได้ขนาดตัวอย่าง (Sample size) ในการศึกษาคั้งนี้ 9 ราย

จากนั้นจึงทำการสุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเลขสุ่ม (Random Table) เพื่อให้ได้มาซึ่งจำนวนกลุ่มสมาชิกธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรตัวอย่างที่จะดำเนินการสัมภาษณ์

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนผู้ให้ข้อมูลของสมาชิกธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
อำเภอปากหนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ปี พ.ศ. 2536

ชื่อตำบล	จำนวนสมาชิก ฐกส. (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (10%) (คน)
1. ตำบลปากหนัง	41	4
2. ตำบลปากหนังฝั่งตะวันออก	196	20
3. ตำบลบางพระ	24	2
4. ตำบลบ้านเพิง	43	4
5. ตำบลท่าพญา	101	10
6. ตำบลปากแพรก	182	18
7. ตำบลขนานนาก	200	20
8. ตำบลปากหนังฝั่งตะวันตก	53	5
9. ตำบลหูส่อง	62	6
รวม	902	89

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้วิธีการสัมภาษณ์เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบบสัมภาษณ์จะมีลักษณะเป็นคำถามเปิด (Open Ended Question) ข้อมูลที่จะทำการเก็บรวบรวมในครั้งนี้ โดยแบ่งเครื่องมือออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทางด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิก ชกส.
อำเภอปากแพง จังหวัดนครศรีธรรมราช
- ตอนที่ 2 ข้อมูลทางการใช้สินเชื่อกของสมาชิก ชกส. อำเภอปากแพง
จังหวัดนครศรีธรรมราช
- ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคในการใช้สินเชื่อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าทางสถิติในการคำนวณครั้งนี้

1. เป็นการคำนวณค่าร้อยละ (Percentage)
2. เป็นการคำนวณหามัชฌิมเลขคณิต (Mean)
3. การคำนวณหาค่าพิสัย (Range)
4. หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

ค่าสถิติที่ใช้ในการศึกษา

1. สูตรที่ใช้ในการคำนวณร้อยละ (Percentage)

$$\text{ร้อยละ} = \frac{x}{N} \times 100$$

กำหนดให้ x = จำนวนตัวอย่างที่ทำการศึกษา

N = จำนวนตัวอย่างทั้งหมด

2. สูตรที่ใช้ในการคำนวณค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\bar{x} = \frac{\sum x_i}{N} = 1$$

กำหนดให้ \bar{x} = ค่าเฉลี่ย

x_i = ผลรวมทั้งหมดของจำนวนสมาชิก ชกส.

ที่ตอบเหมือนกัน

N = จำนวนสมาชิก ชกส. ทั้งหมด

i = จำนวนตัวอย่างชุดที่ i โดย i มีค่าเท่ากับ
1 ถึง n

3. สูตรคำนวณหาค่าพิสัย (Range)

พิสัย = ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด - ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด

4. สูตรคำนวณหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

$$\text{สูตร} = \sqrt{\frac{\sum fd^2}{N} - \left(\frac{\sum fd}{N}\right)^2}$$

กำหนดให้ = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร

i = อันตรภาคชั้น

f = ความถี่

d = ส่วนเบี่ยงเบนของข้อมูลที่ต่างไปจาก
ค่าเฉลี่ยสมมุติโดย

$$d = \frac{x - a}{i}$$

x = จุดกลางชั้น

a = ค่าเฉลี่ยสมมุติ (Assumed Mean)

N = จำนวนข้อมูลทั้งหมด

การรวบรวมข้อมูล

รวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ คือ การไปหาเกษตรกรโดยตรงตามบ้านเรือน เพื่อทราบถึงความเป็นไปต่าง ๆ ของเกษตรกรตามที่ต้องการ โดยการสัมภาษณ์จะให้คำถามกับเกษตรกรโดยตรง ซึ่งจะทำได้ข้อมูลที่แท้จริงในการสัมภาษณ์สมาชิก ชกส. อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จะนำเสนอเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสินเชื่อและการกู้

ตอนที่ 3 ข้อมูลปัญหาการใช้สินเชื่อ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม (ตารางภาคผนวก ข)

เพศ

สมาชิกธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร อำเภอปากพ่อง จังหวัด นครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 94.38 เป็นเพศชาย ที่เหลือคือเพศหญิงร้อยละ 5.62

อายุ

จากการศึกษาพบว่า สมาชิกมีอายุเฉลี่ย 48.23 ปี อายุต่ำสุด 27 ปี อายุสูงสุด 67 ปี สมาชิกส่วนใหญ่ร้อยละ 30.34 มีอายุอยู่ในช่วง 48-54 ปี และอยู่ในช่วง 41-47, 55-61, 34-40, 62-68 และ 27-33 ปี ร้อยละ 26.97, 19.10, 13.48, 5.62 และ 4.49 ตามลำดับ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอายุสมาชิกเท่ากับ 8.50 ปี

ระดับการศึกษา

สมาชิกส่วนใหญ่ร้อยละ 64.40 จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 รองลงมา ร้อยละ 15.73 จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 7 ส่วนสมาชิกที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 สมาชิกที่ไม่ได้รับการศึกษา และสมาชิกที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 คือ ร้อยละ 15.73, 7.87, 6.74, 3.37 และ 2.25 ตามลำดับ

ศาสนา

จากการศึกษาพบว่าสมาชิกทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ

รายได้จากการทำประมงเรือเล็ก

จากผลของการศึกษาสมาชิก มีสมาชิก 7 ราย ที่มีรายได้จากการทำประมงเรือเล็ก ซึ่งมีรายได้เฉลี่ย 39,000 บาทต่อปี รายได้ต่ำสุด 25,000 บาทต่อปี และรายได้สูงสุด 53,000 บาทต่อปี สมาชิกส่วนใหญ่ร้อยละ 28.57 มีรายได้ในช่วง ต่ำกว่า - 30,599, 30,600 - 36,199 และ 47,400 - 53,000 บาทต่อปี มีเพียงร้อยละ 14.29 ที่มีรายได้ อยู่ในช่วง 41,800 - 47,399 บาทต่อปี

รายได้จากการทำประมงเรือวนลาก

จากการศึกษาพบว่าสมาชิกเพียง 1 ราย ที่มีรายได้จากการทำประมงเรือวนลาก ซึ่งมีรายได้เฉลี่ย 870,000 บาทต่อปี

รายได้จากการเลี้ยงกุ้ง

จากผลการศึกษามีสมาชิก 62 คน ที่มีรายได้จากการเลี้ยงกุ้ง ซึ่งมีรายได้เฉลี่ย 130,048.38 บาทต่อปี รายได้ต่ำสุด 35,000 บาทต่อปี และรายได้สูงสุด 840,000 บาทต่อปี สมาชิกส่วนใหญ่ ร้อยละ 85.49 มีรายได้ในช่วง ต่ำกว่า - 196,000 บาทต่อปี รองลงมา ร้อยละ 9.68 มีรายได้ในช่วง 196,000-356,999 บาทต่อปี และร้อยละ 1.61 มีรายได้ อยู่ ในช่วง 357,000 - 517,999, 518,000 - 678,999 และ 679,000 - 840,000 บาทต่อปี ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของรายได้จากการเลี้ยงกุ้งเท่ากับ 113,844.89 บาทต่อปี

รายได้จากการทํานา

จากผลการศึกษามีสมาชิก 9 ราย ที่มีรายได้จากการทํานา ซึ่งมีรายได้เฉลี่ย 11,655.56 บาทต่อปี รายได้ต่ำสุด 7,000 บาทต่อปี และมีรายได้สูงสุด 25,000 บาทต่อปี สมาชิกส่วนใหญ่ร้อยละ 66.67 มีรายได้ในช่วง ต่ำกว่า - 10,599 บาทต่อปี และร้อยละ 11.11 มีรายได้ในช่วง 10,600 - 14,199 , 14,200 - 17,799 และ 21,400 - 25,000 บาทต่อปี

รายได้จากการทําสวนมะพร้าว

จากผลการศึกษามีสมาชิก 15 ราย ที่มีรายได้จากการทําสวนมะพร้าว ซึ่งมีรายได้เฉลี่ย 4,800 บาทต่อปี รายได้ต่ำสุด 1,000 บาทต่อปี และมีรายได้สูงสุด 10,000 บาทต่อปี สมาชิกส่วนใหญ่ร้อยละ 33.33 มีรายได้ในช่วง ต่ำกว่า - 2,799 บาทต่อปี รองลงมาร้อยละ 26.67 มีรายได้ในช่วง 4,600 - 6,399 บาทต่อปี ส่วนร้อยละ 20, 13.33 และ 6.67 มีรายได้ในช่วง 8,200 - 10,000 , 2,800 - 4,599 และ 6,400 - 8,199 บาทต่อปี ตามลำดับ

รายได้จากการเลี้ยงสัตว์

จากผลการศึกษามีสมาชิก 44 รายที่มีอาชีพเลี้ยงสัตว์ ซึ่งมีรายได้เฉลี่ย 16,488.64 บาทต่อปี รายได้ต่ำสุด 2,000 บาทต่อปี และมีรายได้สูงสุด 6,500 บาทต่อปี ทั้งนี้สมาชิกส่วนใหญ่ร้อยละ 56.82 มีรายได้ในช่วง ต่ำกว่า - 14,599 บาทต่อปี รองลงมาร้อยละ 27.27 มีรายได้ในช่วง 14,600 - 27,199 บาทต่อปี ส่วนร้อยละ 6.81 มีรายได้ในช่วง 39,800 - 52,399 บาทต่อปี ที่เหลือร้อยละ 4.55 มีรายได้ในช่วง 27,200 - 39,799 กับ 52,400 - 65,000 บาทต่อปี

รายได้จากการทำสวนจาก

จากการศึกษาพบว่ามีสมาชิกเพียงแต่ 5 ราย ที่มีรายได้จากการทำสวนจาก ซึ่งมีรายได้เฉลี่ย 3,660 บาทต่อปี รายได้ต่ำสุด 1,300 บาทต่อปี และรายได้สูงสุด 7,000 บาทต่อปี สมาชิกส่วนใหญ่ร้อยละ 40 มีรายได้อยู่ในช่วง ต่ำกว่า - 2,439 บาทต่อปี ส่วนที่เหลือร้อยละ 20 มีรายได้อยู่ในช่วง 2,440 - 3,579 , 4,720 - 5,859 และ 5,860 - 7,000 บาทต่อปี

รายได้จากการเลี้ยงปลา

จากการศึกษาพบว่ามีสมาชิก 12 ราย ที่มีรายได้จากการเลี้ยงปลา ซึ่งมีรายได้เฉลี่ย 13,375 บาทต่อปี รายได้ต่ำสุด 6,000 บาทต่อปี และรายได้สูงสุด 25,000 บาทต่อปี สมาชิกส่วนใหญ่ร้อยละ 41.66 มีรายได้ในช่วง 9,800 -13,599 บาทต่อปี รองลงมาร้อยละ 16.67 มีรายได้ในช่วง ต่ำกว่า - 9,799 ,13,600 -17,399 และ 17,400 - 21,199 บาทต่อปี ส่วนอีกร้อยละ 8.33 มีรายได้ในช่วง 21,200 - 25,000 บาทต่อปี

รายได้จากการรับจ้างทั่วไป

จากการศึกษาพบว่ามีสมาชิกเพียง 2 ราย ที่มีรายได้จากการรับจ้างทั่วไป ซึ่งมีรายได้เฉลี่ย 10,000 บาทต่อปี รายได้ต่ำสุด 8,000 บาทต่อปี และมีรายได้สูงสุด 12,000 บาทต่อปี สมาชิกร้อยละ 50 มีรายได้ในช่วง ต่ำกว่า - 7,999 กับ 11,000 -12,000 บาทต่อปี

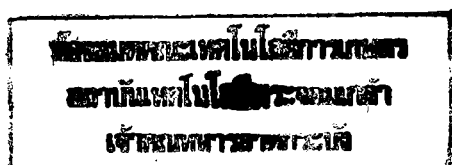


รวมรายได้ต่อครอบครัวทั้งหมดที่ได้จากการประกอบอาชีพของสมาชิกธนาคารเพื่อ
การเกษตรและสหกรณ์การเกษตร อาเภอบางแพ่ง จังหวัดนครศรีธรรมราช ปี 2536

จากการศึกษาพบว่าสมาชิกมีรายได้จากการประกอบอาชีพทั้งหมดในปี 2536 ดังนี้
คือ รายได้จากการทำประมงเรือเล็ก รายได้จากการทำประมงเรืออวนลาก รายได้จากการ
เลี้ยงกุ้ง รายได้จากการทำนา รายได้จากการทำสวนมะพร้าว รายได้จากการเลี้ยงสัตว์ รายได้
จากการทำสวนจาก รายได้จากการเลี้ยงปลา และรายได้จากการรับจ้างทั่วไป ซึ่งมีรายได้ทั้ง
หมดเฉลี่ย 115,811.23 บาทต่อปี รายได้ต่ำสุด 9,500 บาทต่อปี รายได้สูงสุด 901,000
บาทต่อปี สมาชิกส่วนใหญ่ร้อยละ 87.64 มีรายได้จากการประกอบอาชีพทั้งหมดอยู่ในช่วง ต่ำกว่า
-178,799 บาทต่อปี รองลงมาร้อยละ 7.87 มีรายได้อยู่ในช่วง 178,800 - 366,099
บาทต่อปี และร้อยละ 2.25 มีรายได้อยู่ในช่วง 722,700 -901,000 บาทต่อปี ส่วนที่เหลือร้อย
ร้อยละ 1.12 มีรายได้อยู่ในช่วง 366,100-544,399 กับ 544,400-722,699 บาทต่อปี ค่า
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 36,110.07 บาทต่อปี

การถือครองที่ดิน

ผลการศึกษาพบว่าสมาชิกร้อยละ 91.01 มีที่ดินเป็นของตนเอง รองลงมาร้อยละ
6.74 เข้าของผู้อื่น ที่เหลือร้อยละ 2.25 เป็นของญาติพี่น้อง



**ตอนที่ 2 ข้อมูลการใช้สินเชื่อกองสมาชิกรักษาการเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
อำเภอปากแพ จังหวัดนครศรีธรรมราช**

จำนวนเงินกู้ที่ได้รับในปี 2536

จากการศึกษาพบว่าสมาชิกได้รับเงินกู้เฉลี่ย 47,067.42 บาทต่อปี ค่าสุด 2,000 บาทต่อปี และจำนวนเงินกู้สูงสุดที่ได้รับ 250,000 บาทต่อปี สมาชิกส่วนใหญ่ร้อยละ 73.03 ได้รับเงินกู้ในช่วงต่ำกว่า - 51,599 บาทต่อปี รองลงมาร้อยละ 19.10 ได้รับเงินกู้ในช่วง 51,600 - 101,199 บาทต่อปี ส่วนร้อยละ 3.37 ได้รับเงินกู้ในช่วง 101,200 - 150,799 บาทต่อปี ที่เหลือร้อยละ 1.13 ได้รับเงินกู้ในช่วง 200,400 - 250,000 บาทต่อปี ซึ่งจำนวนเงินกู้ที่ได้รับจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความต้องการของสมาชิก และหลักทรัพย์ที่ค้ำประกัน ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของจำนวนเงินกู้ที่ได้รับเท่ากับ 39,680.8 บาทต่อปี (ตารางที่ 2)

วัตถุประสงค์ในการกู้เงิน

สมาชิกส่วนใหญ่ร้อยละ 69.67 มีวัตถุประสงค์ในการกู้เงินเพื่อใช้ในการเลี้ยงกุ้ง รองลงมาใช้ในการเลี้ยงสัตว์ เลี้ยงปลา ทาประมงเรือเล็ก ทานา และทาประมงเรืออวนลาก ร้อยละ 15.73, 5.62, 4.49, 3.37 และ 1.12 ตามลำดับ (ตารางที่ 2)

ประเภทเงินกู้

สมาชิกส่วนใหญ่ร้อยละ 71.91 กู้เงินในระยะปานกลางรองลงมาร้อยละ 16.85 กู้เงินในระยะสั้น และร้อยละ 11.24 กู้เงินในระยะยาว (ตารางที่ 2)

ลักษณะการกู้เงิน

จากการศึกษาพบว่าสมาชิกร้อยละ 64.04 จะกู้เป็นลักษณะรายบุคคล ที่เหลืออีกร้อยละ 35.96 จะกู้เงินในลักษณะการรวมกลุ่ม (ตารางที่ 2)

หลักประกันในการกู้เงิน

สมาชิกส่วนใหญ่ร้อยละ 70.79 ระบุว่าใช้หลักทรัพย์ค้ำประกันในการกู้เงิน ส่วนที่เหลือร้อยละ 29.21 ใช้กลุ่มค้ำประกันในการกู้เงิน (ตารางที่ 2)

รูปแบบของการกู้เงิน

สมาชิกส่วนใหญ่ร้อยละ 96.63 กู้เงินในรูปเงินสด มีเพียงส่วนน้อยคือร้อยละ 3.37 ที่กู้ในรูปของเงินสดและสิ่งของ (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับสินเชื่อกู้และการกู้

ข้อมูล	จำนวน (N =89)	ร้อยละ
<u>จำนวนเงินกู้ที่ได้รับในปี 2536 (บาท)</u>		
ต่ำกว่า - 51,600	65	73.03
51,601 - 101,200	17	19.10
101,200 - 150,800	3	3.37
150,801 - 200,400	3	3.37
200,401 - 250,000	1	1.13
เงินกู้ต่ำสุด	2,000 บาท	
เงินกู้สูงสุด	250,000 บาท	
เงินกู้เฉลี่ย	47,067.42 บาท	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	39,680.8 บาท	

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (N =89)	ร้อยละ
<u>วัตถุประสงค์ในการกู้เงิน</u>		
เลี้ยงกุ้ง	62	69.67
เลี้ยงสัตว์	14	15.73
ทำประมงเรือเล็ก	4	4.49
เลี้ยงปลา	5	5.62
ทำประมงเรือวนลาก	1	1.12
ทำนา	3	3.37
<u>ประเภทเงินกู้</u>		
ระยะสั้น	15	16.85
ระยะปานกลาง	64	71.91
ระยะยาว	10	11.24
<u>ลักษณะในการกู้</u>		
ผู้เดียว	57	64.04
เป็นกลุ่ม	32	35.96
<u>หลักประกันในการกู้</u>		
หลักทรัพย์	63	70.79
กลุ่มผู้ค้ำประกัน	26	29.21

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (N =89)	ร้อยละ
รูปแบบของการกู้		
เงินสด	86	96.63
เงินสดและสิ่งของ	3	3.37

รายจ่ายจากการทำประมงเรือเล็ก

จากการศึกษาพบว่าสมาชิกใช้จ่ายในการทำประมงเรือเล็กเฉลี่ย 27,957.14 บาทต่อปี ต่ำสุด 12,000 บาทต่อปี และสูงสุด 64,000 บาทต่อปี สมาชิกส่วนใหญ่ร้อยละ 57.13 มีรายจ่ายอยู่ในช่วง ต่ำกว่า - 22,399 บาทต่อปี ส่วนที่เหลือร้อยละ 14.29 มีรายจ่ายอยู่ในช่วง 22,400 - 32,799 , 43,200 - 53,599 และ 53,600 - 64,000 บาทต่อปี (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 แสดงรายจ่ายจากการทำประมงเรือเล็ก

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
<u>รายจ่าย (บาทต่อปี) (n=7)</u>		
ต่ำกว่า - 22,400	4	57.13
22,401 - 32,800	1	14.29
32,801 - 43,200	-	-
43,201 - 53,600	1	14.29
53,601 - 64,000	1	14.29
รายจ่ายต่ำสุด	12,000 บาท	
รายจ่ายสูงสุด	64,000 บาท	
รายจ่ายเฉลี่ย	27,957.14 บาท	

รายจ่ายจากการทำประมงเรืออวนลาก

จากผลการศึกษาพบว่ามีส่วนอีกเพียง 1 ราย ที่มีรายจ่ายจากการทำประมงเรืออวนลาก ซึ่งมีรายจ่ายเฉลี่ย 700,000 บาทต่อปี

ตารางที่ 4 แสดงรายจ่ายจากการทำประมงเรืออวนลาก

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
รายจ่าย (บาทต่อปี) (n=1)		
700,000	1	100

รายจ่ายจากการเลี้ยงกุ้ง

จากผลการศึกษาพบว่าสมาชิกใช้จ่ายในการเลี้ยงกุ้งเฉลี่ย 126,124.19 บาทต่อปี รายจ่ายต่ำสุด 25,000 บาทต่อปี รายจ่ายสูงสุด 526,400 บาทต่อปี สมาชิกส่วนใหญ่ร้อยละ 70.97 มีรายจ่ายอยู่ในช่วง ต่ำกว่า - 125,279 บาทต่อปี รองลงมาร้อยละ 16.13 มีรายจ่ายอยู่ในช่วง 125,280 - 225,559 บาทต่อปี และร้อยละ 4.84 มีรายจ่ายอยู่ในช่วง 225,560 - 325,839 กับ 426,120 - 526,400 บาทต่อปี ส่วนที่เหลือร้อยละ 3.22 มีรายจ่ายอยู่ในช่วง 325,840 - 426,119 บาทต่อปี ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 91,360.34 บาทต่อปี (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 แสดงรายจ่ายจากการเลี้ยงกุ้ง

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
<u>รายจ่าย (บาทต่อปี) (n=62)</u>		
ต่ำกว่า - 125,280	44	70.97
125,281 - 225,560	10	16.13
225,561 - 325,840	3	4.84
325,841 - 426,120	2	3.22
426,121 - 526,400	3	4.84
รายจ่ายต่ำสุด	25,000	บาท
รายจ่ายสูงสุด	526,400	บาท
รายจ่ายเฉลี่ย	126,124.19	บาท
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	91,360.34	บาท

รายจ่ายจากการทานา

จากผลการศึกษาสมาชิกใช้จ่ายในการทานาเฉลี่ย 6,519.44 บาทต่อปี ค่าใช้จ่ายต่ำสุด 3,000 บาทต่อปี ค่าใช้จ่ายสูงสุด 15,325 บาทต่อปี สมาชิกส่วนใหญ่ร้อยละ 55.56 มีรายจ่ายอยู่ในช่วง ต่ำกว่า - 5,464 บาทต่อปี รองลงมาร้อยละ 22.22 มีรายจ่ายอยู่ในช่วง 5,465 - 7,929 บาทต่อปี ส่วนที่เหลือร้อยละ 11.11 มีรายจ่ายอยู่ในช่วง 7,930 - 10,394 กับ 12,860 - 15,325 บาทต่อปี (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 แสดงรายจ่ายจากการทานา

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
<u>รายจ่าย (บาทต่อปี) (n=9)</u>		
ต่ำกว่า - 5,465	5	55.56
5,466 - 7,930	2	22.22
7,931 - 10,395	1	11.11
10,396 - 12,860	-	-
12,861 - 15,325	1	11.11
รายจ่ายต่ำสุด	3,000 บาท	
รายจ่ายสูงสุด	15,325 บาท	
รายจ่ายเฉลี่ย	6,519.44 บาท	

รายจ่ายจากการทำสวนมะพร้าว

จากการศึกษาสมาชิกที่ใช้จ่ายในการทำสวนมะพร้าว 2,392.86 บาทต่อปี ค่าใช้จ่ายต่ำสุด 500 บาทต่อปี ค่าใช้จ่ายสูงสุด 6,500 บาทต่อปี สมาชิกมีรายได้ในช่วง ต่ำกว่า - 1,699 , 1,700 - 2,899 , 2,900 - 4,099 , 4,100 - 5,299 และ 5,300 - 6,500 บาทต่อปี คือ ร้อยละ 35.71, 28.57, 21.42, 7.14 และ 7.14 ตามลำดับ (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 แสดงรายจ่ายจากการทำสวนมะพร้าว

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
<u>รายจ่าย (บาทต่อปี) (n=14)</u>		
ต่ำกว่า - 1,700	5	35.71
1,701 - 2,900	4	28.57
2,901 - 4,100	3	21.42
4,101 - 5,300	1	7.14
5,301 - 6,500	1	7.14
รายจ่ายต่ำสุด	500 บาท	
รายจ่ายสูงสุด	6,500 บาท	
รายจ่ายเฉลี่ย	2,392.86 บาท	

รายจ่ายจากการเลี้ยงสัตว์

จากการศึกษาพบว่า สมาชิกที่ใช้จ่ายในการเลี้ยงสัตว์มีรายจ่ายเฉลี่ย 13,342.5 บาทต่อปี รายจ่ายต่ำสุด 1,000 บาทต่อปี และรายจ่ายสูงสุด 40,000 บาทต่อปี สมาชิกส่วนใหญ่อ้อยละ 36.64 มีรายจ่ายอยู่ในช่วง ต่ำกว่า - 8,799 บาทต่อปี รองลงมาอ้อยละ 25.00, 20.45, 9.09 และ 6.82 มีรายจ่ายอยู่ในช่วง 8,800 - 16,599 , 16,600 - 24,399, 24,400 -32,199 และ 32,200 - 40,000 บาทต่อปี ตามลำดับ (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 แสดงรายจ่ายในการเลี้ยงสัตว์

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
<u>รายจ่าย</u> (บาทต่อปี) (n=44)		
ต่ำกว่า - 8,800	17	38.64
8,801 - 16,600	11	25.00
16,601 - 24,400	9	20.45
24,401 - 32,200	4	9.09
32,201 - 40,000	3	6.82
รายจ่ายต่ำสุด	1,000 บาท	
รายจ่ายสูงสุด	40,000 บาท	
รายจ่ายเฉลี่ย	13,342.5 บาท	

รายจ่ายจากการทำสวนจาก

จากการศึกษามีสมาชิกที่ทำสวนจาก 6 ราย ซึ่งมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 3,133.33 บาทต่อปี รายจ่ายต่ำสุด 500 บาทต่อปี และรายจ่ายสูงสุด 9,300 บาทต่อปี สมาชิกร้อยละ 50.00 มีรายจ่ายอยู่ในช่วง ต่ำกว่า - 2,259 บาทต่อปี ส่วนที่เหลือร้อยละ 33.33 และ 16.67 มีรายจ่ายอยู่ในช่วง 4,020 - 5,779 และ 7,540 - 9,300 บาทต่อปี ตามลำดับ (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 แสดงรายจ่ายในการทำสวนจาก

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
<u>รายจ่าย</u> (บาทต่อปี) (n=6)		
ต่ำกว่า - 2,260	3	50.00
2,261 - 4,020	-	-
4,021 - 5,780	2	33.33
5,780 - 7,540	-	-
7,541 - 9,300	1	16.67
รายจ่ายต่ำสุด	500 บาท	
รายจ่ายสูงสุด	9,300 บาท	
รายจ่ายเฉลี่ย	3,133.33 บาท	

รายจ่ายจากการเลี้ยงปลา

จากการศึกษาพบว่าสมาชิกที่ใช้จ่ายในการเลี้ยงปลามีรายจ่ายเฉลี่ย 13,570 บาท ต่อปี รายจ่ายต่ำสุด 3,700 บาทต่อปี และรายจ่ายสูงสุด 18,700 บาทต่อปี สมาชิกส่วนใหญ่อ้อยละ 40.00 มีรายจ่ายอยู่ในช่วง 15,700 - 18,700 บาทต่อปี ที่เหลือร้อยละ 30.00, 20.00 และ 10.00 มีรายจ่ายอยู่ในช่วง 12,700 - 15,699 บาท ต่ำกว่า - 6,699 และ 9,700 - 12,699 บาทต่อปี ตามลำดับ (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 แสดงรายจ่ายจากการเลี้ยงปลา

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
<u>รายจ่าย (บาทต่อปี) (n=10)</u>		
ต่ำกว่า - 6,700	2	20.00
6,701 - 9,700	-	-
9,701 - 12,700	1	10.00
12,701 - 15,700	3	30.00
15,701 - 18,700	4	40.00
รายจ่ายต่ำสุด	3,700	บาท
รายจ่ายสูงสุด	18,700	บาท
รายจ่ายเฉลี่ย	13,570	บาท

รวมรายจ่ายทั้งหมดของสมาชิกธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
อำเภอปากแพ จังหวัดนครศรีธรรมราช ในปี 2536

จากผลของการศึกษาข้อมูลของสมาชิกธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร อำเภอปากแพ จังหวัดนครศรีธรรมราช ปี 2536 พบว่าสมาชิกมีรายจ่าย ดังนี้ รายจ่ายจากการทำประมงเรือเล็ก รายจ่ายจากการทำประมงเรืออวนลาก รายจ่ายจากการเลี้ยงกุ้ง รายจ่ายจากการทำนา รายจ่ายจากการทำสวนมะพร้าว รายจ่ายจากการเลี้ยงสัตว์ รายจ่ายจากการทำสวนจาก และ รายจ่ายจากการเลี้ยงปลา ซึ่งมีรายจ่ายทั้งหมดเฉลี่ย 107,293.76 บาทต่อปี รายจ่ายทั้งหมดต่ำสุด 11,100 บาทต่อปี และรายจ่ายทั้งหมดสูงสุด 700,000 บาทต่อปี สมาชิกส่วนใหญ่ร้อยละ 89.9 มีรายจ่ายทั้งหมดอยู่ในช่วง ต่ำกว่า - 228,799 บาทต่อปี ที่เหลือร้อยละ 4.49, 3.37 และ 1.12 มีรายจ่ายทั้งหมดอยู่ในช่วง 464,400 - 582,199 , 228,800 - 346,599 และ 346,600 - 464,399 กับ 582,200 - 700,000 บาทต่อปี ตามลำดับ ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 89,714.57 บาทต่อปี (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 แสดงรายจ่ายทั้งหมดของสมาชิกธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
อำเภอปากแพ จังหวัดนครศรีธรรมราช ในปี 2536

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
รายจ่าย (บาทต่อปี) (n=89)		
ต่ำกว่า - 228,800	80	89.9
228,799 - 346,600	3	3.37
346,599 - 464,400	1	1.12
464,399 - 582,200	4	4.49
582,199 - 700,000	1	1.12
รายจ่ายต่ำสุด	11,100 บาท	
รายจ่ายสูงสุด	700,000 บาท	
รายจ่ายเฉลี่ย	107,293.76 บาท	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	89,714.57 บาท	

**ตอนที่ 3 ข้อมูลปัญหาของการใช้สินเชื่อกองสมาชิกธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
อำเภอปากพะนึ่ง จังหวัดนครศรีธรรมราช (ดังแสดงในตารางที่ 12)**

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเพียงพอของเงินกู้

จากการศึกษาพบว่า สมาชิกส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 52.81 ระบุว่าเงินกู้เพียงพอ ส่วนที่เหลือร้อยละ 47.19 ระบุว่าเงินกู้ไม่เพียงพอ ซึ่งสมาชิกส่วนใหญ่ร้อยละ 40.48 แก้ไขโดยการกู้ยืมจากญาติพี่น้อง ส่วนที่เหลือร้อยละ 33.33 และ 26.19 แก้ไขโดยการกู้จากธนาคารพาณิชย์ และจากเอกชน ตามลำดับ (ตารางที่ 12)

ความเหมาะสมของเวลาในการได้รับเงินกู้

สมาชิกส่วนใหญ่ร้อยละ 93.26 ระบุว่าได้รับเงินกู้ทันช่วงของการผลิต ส่วนที่เหลือร้อยละ 6.74 ได้รับเงินกู้ไม่ทันช่วงฤดูกาลผลิต ในกรณีไม่ทันสมาชิกร้อยละ 66.67 และ 33.33 แก้ไขโดย กู้ยืมจากญาติพี่น้อง และธนาคารพาณิชย์ ตามลำดับ (ตารางที่ 12)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการชำระเงินกู้

สมาชิกส่วนใหญ่ร้อยละ 93.26 ระบุว่าไม่มีปัญหาในการชำระเงินกู้ซึ่งสามารถชำระคืนเงินกู้ได้ทันตามกำหนด ที่เหลือร้อยละ 6.74 ระบุว่าไม่สามารถชำระคืนเงินกู้ทันตามกำหนด ซึ่งแก้ไขโดยผ่อนผัน ชกส. และยืมญาติพี่น้อง ร้อยละ 66.67 และ 33.33 ตามลำดับ (ตารางที่ 12)

สาเหตุที่ทำให้ไม่สามารถชำระคืนเงินกู้ได้ทันตามกำหนด

จากการศึกษาพบว่าสมาชิกส่วนใหญ่ร้อยละ 83.33 ไม่สามารถชำระคืนเงินกู้ได้ทันตามกำหนดเนื่องจาก น้ำเสีย และน้ำท่วม ทำให้การเลี้ยงกุ้งขาดทุน ส่วนที่เหลือร้อยละ 16.67 เนื่องจากสัตว์ตายเพราะเป็นโรค

ปัญหาและอุปสรรคอื่น ๆ ในการใช้สินเชื่อ

นอกเหนือไปจากปัญหาดังกล่าวมาในข้างต้นที่เกี่ยวข้องกับการใช้สินเชื่อแล้ว สมาชิกธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) ได้ระบุปัญหาด้านอื่น ๆ ดังต่อไปนี้คือ (ตารางที่ 12)

1. ปัญหาทางด้านขั้นตอนการให้บริการ จากการศึกษาพบว่าร้อยละ 74.47 มีปัญหาเนื่องจากขั้นตอนในการให้บริการยุ่งยากและช้าเกินไป ทำให้เกษตรกรสมาชิกเกิดการเบื่อหน่ายไม่ยอมมาใช้บริการ
2. ปัญหาด้านอาชีพ จากการศึกษาพบว่าร้อยละ 61.70 มีปัญหาด้านการประกอบอาชีพที่ตนดำเนินการ แต่ไม่สามารถแก้ไขได้อย่างถูกต้อง เนื่องจากเกษตรกรไม่มีความรู้ในเรื่องนั้น ๆ ดีพอ จึงประสบกับการขาดทุน จึงต้องการให้เจ้าหน้าที่ ธกส. เข้าไปแนะนำ และส่งเสริมแนวทางปฏิบัตินับตั้งแต่เรื่องการผลิต ตลอดจนถึงด้านการตลาดซึ่งเป็นแหล่งรองรับผลผลิตเพื่อพยุงราคาให้สูงขึ้น
3. ปัญหาด้านอัตราดอกเบี้ย จากการศึกษาพบว่าร้อยละ 48.94 มีปัญหาเนื่องจากอัตราดอกเบี้ยสูงเกินไป
4. ปัญหาเกี่ยวกับจำนวนวงเงินกู้ จากการศึกษาพบว่าร้อยละ 36.17 มีปัญหาเนื่องจากจำนวนวงเงินกู้ที่ได้รับน้อยเกินไปเมื่อเทียบกับราคาหลักทรัพย์ที่นำไปวางจึงไม่เพียงพอในการนำไปใช้ในกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งนี้เมื่อเทียบกับการใช้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ต่าง ๆ แล้ว ทำให้เกษตรกรลดการใช้บริการสินเชื่อของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรหันไปใช้บริการธนาคารพาณิชย์ต่าง ๆ แทน เพราะได้รับจำนวนวงเงินกู้ที่สูงกว่า
5. ปัญหาเกี่ยวกับระยะเวลาในการชำระคืนเงินกู้แต่ละช่วงสั้นเกินไป จากการศึกษาพบว่าร้อยละ 27.66 มีปัญหาเกี่ยวกับระยะเวลาชำระคืนเงินกู้ ทั้งนี้เนื่องจากอาชีพส่วนใหญ่ที่เกษตรกรดำเนินการอยู่นั้นมักจะขึ้นอยู่กับดินฟ้าอากาศ จึงมีความเสี่ยงสูง

ตารางที่ 12 แสดงข้อมูลปัญหาการไร้เงินเชื่อของสมาชิกธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์
การเกษตร อำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช ปี 2536

ข้อมูล	จำนวน (N=89)	ร้อยละ
ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเพียงพอของเงินกู้		
เพียงพอ	47	52.81
ไม่เพียงพอ	42	47.19
แนวทางแก้ไขเมื่อได้รับเงินกู้ไม่เพียงพอ (n=42)		
กู้ยืมธนาคารพาณิชย์ต่าง ๆ	14	33.33
ญาติพี่น้อง	17	40.48
เอกชน	11	26.19
ความเหมาะสมของเวลาในการได้รับเงินกู้		
ทันเวลา	83	93.26
ไม่ทันเวลา	6	6.74
แนวทางแก้ไขกรณีได้รับเงินกู้ไม่ทันกำหนด (n=6)		
กู้ยืมธนาคารพาณิชย์ต่าง ๆ	2	33.33
ยืมญาติพี่น้อง	4	66.67
ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการชำระเงินกู้		
มี	6	6.74
ไม่มี	83	93.26

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (N=89)	ร้อยละ
สาเหตุที่ทำให้ไม่สามารถชำระคืนเงินกู้ (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ) (n=6)		
น้ำท่วม น้ำเสีย กุ้งเป็นโรค	5	83.33
สัตว์เป็นโรคตาย	1	16.67
แนวทางแก้ไขปัญหาการชำระคืนเงินกู้ (n=6)		
ผ่อนผัน รกส.	4	66.67
ยืมญาติพี่น้อง	2	33.33
ปัญหาและอุปสรรคอื่น ๆ ในการใช้สินเชื่อ (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ) (n=47)		
1. ขั้นตอนในการดำเนินการยุ่งยาก	35	74.47
2. ต้องการคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ รกส. ด้านการผลิตตลอดจนด้านการตลาด	29	61.70
3. อัตราดอกเบี้ยสูงเกินไป	23	48.94
4. ปัญหาเกี่ยวกับวงเงินกู้ที่ได้รับน้อย เกินไปไม่เพียงพอในการดำเนินกิจการ	17	36.17
5. ปัญหาเกี่ยวกับระยะเวลาในการ ชำระคืนเงินกู้ ระยะเวลาสั้นเกินไป	13	27.66

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้ ได้ศึกษาการใช้สินเชื่อกองสมาชิกธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร อำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นการรวบรวมข้อมูลจากสมาชิกธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรจำนวน 89 รายโดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิก
2. เพื่อศึกษาลักษณะการใช้สินเชื่อกองสมาชิก
3. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการใช้สินเชื่อของสมาชิก

ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

1. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม

การศึกษาการใช้สินเชื่อของสมาชิกธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร อำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช ปี 2536 พอสรุปได้ว่า สมาชิกร้อยละ 94.38 เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 48-54 ปี จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นับถือศาสนาพุทธ มีอาชีพทำการเกษตรซึ่งมีรายได้เฉลี่ยทั้งหมดจากการประกอบอาชีพครอบครัวละ 115,811.23 บาทต่อปี และส่วนใหญ่มิได้พื้นที่ทำการเกษตรเป็นของตนเอง

2. ลักษณะการใช้น้ำเงินเชื่อของสมาชิก

จากการศึกษาการใช้น้ำเงินเชื่อของสมาชิกธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร อาเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ในปี 2536 สมาชิกได้รับเงินกู้เฉลี่ย 47,067.42 บาทต่อปี โดยนำไปใช้เพื่อขยายการผลิต ซึ่งสมาชิกส่วนใหญ่นำเงินในระยปานกลาง ในรูปของเงินสด โดยกู้ในลักษณะผู้เดียวและรวมกลุ่มกันเพื่อค้ำประกันเงินกู้

เกี่ยวกับด้านรายจ่ายในการเกษตร ซึ่งสมาชิกจะจ่ายในการทําทบระมงเรืออวนลากมากที่สุด เฉลี่ย 700,000 บาทต่อปี รองลงมาเป็นค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงกุ้ง ทบระมงเรือเล็ก เลี้ยงปลา เลี้ยงสัตว์ ทํานา ทําสวนจาก และทําสวนมะพร้าว เฉลี่ย 126,124.19, 27,957.14, 13,570, 13,342.5, 6,519.44, 3,133.33 และ 2,392.86 บาทต่อปี ตามลำดับ ซึ่งรายจ่ายทั้งหมดเฉลี่ย 107,293.76 บาทต่อปี

3. ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการใช้น้ำเงินเชื่อของสมาชิก

สมาชิกส่วนใหญ่ร้อยละ 93.26 ได้รับความคุ้มครองการผลิต และสมาชิกร้อยละ 52.81 ระบุว่าเงินกู้พอเพียงกับกิจกรรมการผลิต ส่วนอีกร้อยละ 47.19 ระบุว่าไม่พอเพียงซึ่งแก้ไขโดยการกู้ยืมจากแหล่งอื่น ๆ เช่น ธนาคารพาณิชย์ต่าง ๆ ญาติพี่น้องและเอกชน ในกรณีชำระคืนเงินกู้ไม่ทันซึ่งสาเหตุส่วนใหญ่เนื่องมาจาก เกิดฝนตก น้ำท่วม น้ำเสีย ทําให้กุ้งเป็นโรค และสัตว์เลี้ยงตายเนื่องจากเป็นโรค จึงทําให้ประสบกับการขาดทุน

ส่วนด้านปัญหาอื่น ๆ ในการใช้น้ำเงินเชื่อ นอกเหนือจากที่กล่าวข้างต้น คือ ปัญหาด้านขั้นตอนในการดำเนินการยุ่งยาก - สมาชิกขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง เกี่ยวกับอาชีพที่ตนดำเนินการอยู่จึงต้องการคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ ธกส. อีกทั้งอัตราดอกเบี้ยที่สูงเกินไป เป็นการเพิ่มภาระหนี้สินให้แก่สมาชิกมากขึ้น วงเงินกู้ที่สมาชิกได้รับอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ไม่เพียงพอในการดำเนินการต่าง ๆ และระยะเวลาในการชำระหนี้สินแต่ละช่วงสั้นเกินไป

ข้อเสนอแนะ

จากผลของการศึกษาพบว่าการใช้สินเชื่อของสมาชิกธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) อำเภอปากพอง จังหวัดนครศรีธรรมราช ปี 2536 พบว่ามีปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ซึ่งผู้ทำการศึกษามีข้อเสนอแนะในการที่จะเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ด้านการดำเนินงาน ควรลดขั้นตอนในการดำเนินการที่ยุ่งยากและไม่จำเป็นเท่าที่ควรออกไป เพื่อสะดวกและในการใช้บริการของสมาชิก
2. ด้านการส่งเสริมอาชีพ เจ้าหน้าที่ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ควรให้คำแนะนำแก่สมาชิกในด้านการผลิต ตลอดจนทางด้านการตลาด และราคาของผลิตผลให้มากกว่าที่เป็นอยู่ เพื่อยกระดับราคาสินค้าให้สูงขึ้น
3. ด้านอัตราดอกเบี้ย ธกส. ควรลดอัตราดอกเบี้ยให้ต่ำลงกว่าเดิม เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยที่สูงเป็นการเพิ่มภาระหนี้สินให้แก่เกษตรกรผู้เป็นสมาชิกมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากเกษตรกรมีความเสี่ยงสูงในการผลิต
4. ด้านจำนวนวงเงินกู้ ทางธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ควรเพิ่มจำนวนวงเงินกู้แต่ละช่วงให้สูงขึ้นกว่าเดิม และควรเอารายได้อื่น ๆ นอกเหนือจากรายได้หลักมาพิจารณาในการอนุมัติจำนวนวงเงินกู้ และควรให้เหมาะสมกับราคาหลักทรัพย์ที่นำใบค้ำประกัน
5. ระยะเวลาชำระคืนเงินกู้ ควรขยายเวลาในการชำระเงินกู้แต่ละช่วงออกไปอีก โดยเฉพาะในช่วงฤดูกาลที่ไม่เหมาะสมต่อการผลิตนั้น ๆ
6. ด้านการใช้สินเชื่อ สมาชิกควรนำเงินกู้ไปใช้ให้ตรงกับวัตถุประสงค์ในการกู้ที่ได้ให้ไว้กับ ธกส. เพื่อสามารถชำระคืนเงินกู้ให้แก่ ธกส. ได้ทันตามระยะเวลาที่กำหนด รวมทั้งเจ้าหน้าที่ ธกส. ควรเพิ่มการกวดขันการติดตามผลการใช้เงินกู้ของสมาชิกให้มากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กรมอาชีวศึกษา. 2524. หลักเศรษฐศาสตร์เกษตร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรสมัย.

ณรงค์ กุลสถานภาพ. 2525. ความต้องการสินเชื่อเกษตรจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรของสมาชิกอำเภอแกลง จังหวัดระยอง. บัณฑิตพิเศษ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง, กรุงเทพมหานคร.

ทองโรจน์ อ่อนจันทร์ และ สมคิด ทักษิณวิสุทธิ. 2524. เศรษฐศาสตร์เกษตร.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชย์ จำกัด, กรุงเทพมหานคร.

ประโยค ชุมพล. 2525. สถาบันการเงิน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

มังกร ชัยพันธุ์. 2527. สินเชื่อการเกษตร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ยงยุทธ แฉล้มวงศ์. 2526. การวิเคราะห์ความต้องการสินเชื่อเพื่อการผลิตของชาวนาอำเภอมนรมย์ จังหวัดชัยนาท พ.ศ.2534. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยนิพนธ์ปริญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

รัชนี ศรีวิจิตรวัฒน์. 2530. การศึกษาเข้าร่วมโครงการรับจำนำข้าวเปลือกของเกษตรกรภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ.2529. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

รัชนี ศรีวิจิตรวัฒน์. 2532. การศึกษาผลการประชาสัมพันธ์ที่มีต่อการฝากเงินกับ ชกส.อำเภอประทิว จังหวัดชุมพร พ.ศ.2531. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2527. งานวิจัย. กรุงเทพมหานคร.

สุกัญญา ตัญจนวัฒน์. 2525. เศรษฐกิจการเกษตร. มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพมหานคร.

อุทิศ นาคสวัสดิ์. 2528. หลักเศรษฐศาสตร์เกษตร. กรุงเทพมหานครการพิมพ์, กรุงเทพมหานคร.

เอกราช หนูแก้ว. 2525. ความต้องการสินเชื่อของสมาชิก ชกส. อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช. ปัญหาพิเศษ. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, กรุงเทพมหานคร.

อานวย แสงธนรี. 2524. เศรษฐศาสตร์เกษตร. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, กรุงเทพมหานคร.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

สถานที่ทำการสำรวจ

โดยดำเนินการสำรวจเก็บข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์สมาชิกธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) ในท้องที่ อำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช ประกอบด้วย จำนวนหมู่บ้าน 135 หมู่บ้าน จำนวนตำบล 18 ตำบล

สภาพทั่วไปของอำเภอปากพ่องประวัติความเป็นมา

เมื่อพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดการปกครองท้องถิ่น ให้มีมณฑลเทศาภิบาลใน ร.ศ. 114 (พ.ศ. 2438) นั้น อำเภอปากพ่องเดิมมีชื่อว่า "อำเภอเปี้ยซัด" โดยหมายความถึง การที่คลื่นซัดเอาเปี้ยจากทะเลซึ่งสมัยโบราณใช้เปี้ยเป็นเงินตราแลกเปลี่ยนซื้อขายสินค้ากันได้ โดยการรวมแขวงหรือหัวเมือง 4 แห่ง ได้แก่ เมืองพ่อง เมืองพะเชียร ที่เปี้ยซัด และที่ตรงเข้าด้วยกันตั้งขึ้นเป็นอำเภอ เมื่อ ร.ศ. 116 (พ.ศ. 2440) นายอำเภอคนแรกคือ "หลวงพิบูลย์สมบัติ" ครั้นเมื่อวันที่ 5 มีนาคม ร.ศ. 121 (พ.ศ. 2445) ได้มีพระบรมราชโองการให้เปลี่ยนชื่อ "อำเภอเปี้ยซัด" เป็น "อำเภอปากพ่อง" เพื่อให้ตรงกับชื่อตำบลที่ตั้งอำเภอ คือ ตำบลปากพ่อง สืบมาจนทุกวันนี้

อำเภอปากพ่องเป็นต้นกำเนิดแห่งการเกิดประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุ จากตำนานพระบรมธาตุนครศรีธรรมราช ทำให้ทราบว่าเป็นช่วง พ.ศ. 1773 ซึ่งเป็นสมัยที่พระเจ้าสามพี่น้องผู้ปกครองนครศรีธรรมราช คือ พระเจ้าศรีธรรมมาศกกราช พระเจ้าจันทรภาณุ และพระเจ้าพงษาสุระ กำลังดำเนินการสมโภชพระบรมธาตุเจดีย์อยู่นั้น คลื่นได้ซัดผ้าแถบยาวชิ้นหนึ่งซึ่งมีลายเขียนเรื่องราวพุทธประวัติ (เรียกว่า "พระบฏ") ขึ้นที่ชายหาดปากพ่องก่อนจะถึงวันสมโภชพระบรมธาตุเจดีย์ไม่นาน ชาวปากพ่องเก็บผ้าชิ้นนั้นไปถวายพระเจ้าศรีธรรมมาศกกราช จึงรับสั่งให้ชักพระบฏจนสะอาด แต่ลายเขียนพุทธประวัติก็หาได้ลบเลือนไม่ ยังคงสมบูรณ์ดีทุกประการ จึงได้ประกาศหาเจ้าของได้ความว่าชาวพุทธกลุ่มหนึ่งจากเมืองหงสาวดีจะเดินทางไปลังกาเพื่อนำพระบฏไป

บุชาพระบาทนลังกา แต่เรือโดนพายุที่ชายฝั่งเสียก่อน มีผู้รอดชีวิต 10 คน พระเจ้าศรีธรรมมาศกราชทรงพิจารณาเห็นว่าพระภุชงค์ในเมื่อไม่มีโอกาสจะไปถึงลังกาแล้ว ก็ควรจะนำขึ้นไปทรมานเจตีย์นครศรีธรรมราชในโอกาสสมโภชเป็นการทดแทน ซึ่งเจ้าของพระภุชงค์รอดชีวิตก็ยินดี พระเจ้าศรีธรรมมาศกราชจึงรับสั่งให้พระภุชงค์หมองศ์พระบรมธาตุเจตีย์ แต่นั้นมาการบูชาพระธาตุเจตีย์ด้วยพระภุชงค์มาได้ผู้จัดขึ้นทุกปีในวันสมโภชพระบรมธาตุจนกระทั่งกลายเป็น "ประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุ" トラบทุกวันนี้

สภาพทางภูมิศาสตร์

ที่ตั้ง

อำเภอปากน้ำตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงของจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ว่าการอำเภอตั้งอยู่ ถนนชายทะเล หมู่ที่ 3 ตำบลปากน้ำฝั่งตะวันออก (พิกัด 331239) ห่างจากศาลากลางจังหวัดนครศรีธรรมราช 36 กิโลเมตร การติดต่อกับจังหวัดโดยทางรถยนต์ ใช้ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 4013 แยกจากทางหลวงจังหวัดหมายเลข 403 ที่ตำบลศาลาไม้ชัย อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช เข้าสู่อำเภอปากน้ำ และออกไปยังอำเภอหัวไทร

ขนาด

อำเภอปากน้ำมีพื้นที่ประมาณ 459.91 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 287,443.75 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 4.52 ของพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช (พื้นที่รวมทั้งจังหวัดประมาณ 10,168.92 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 6,355,578 ไร่) โดยแบ่งพื้นที่ออกเป็นรายตำบลดังในตารางที่ 13 ดังนี้

ตารางที่ 13 แสดงพื้นที่ของอำเภอปากพนัง จำแนกเป็นราชตำบล

ลำดับที่	ตำบล	พื้นที่		อัตราส่วนร้อยละ
		ตร.กม.	ไร่	
1	ตำบลปากพนัง	2.68	1,675.00	0.58
2	ตำบลปากพนังฝั่งตะวันออก	39.36	24,600.00	8.56
3	ตำบลแหลมตะลุมพุก	29.14	18,212.50	6.34
4	ตำบลบางพระ	16.81	10,506.25	3.65
5	ตำบลบ้านเพิง	24.52	15,325.00	5.33
6	ตำบลท่าพญา	20.14	12,587.50	4.38
7	ตำบลปากแพรก	24.02	15,012.50	5.22
8	ตำบลขนานนก	24.51	15,318.75	5.33
9	ตำบลปากพนังฝั่งตะวันตก	16.98	10,612.50	3.69
10	ตำบลหูล่อง	18.70	11,687.50	4.07
11	ตำบลคลองน้อย	59.30	37,062.50	12.89
12	ตำบลคลองกระบือ	31.78	19,866.50	6.91
13	ตำบลบ้านใหม่	15.11	9,443.75	3.28
14	ตำบลบางศาลา	14.50	8,781.25	3.05
15	ตำบลชะเมา	37.47	23,418.75	8.15
16	ตำบลเกาะทวด	51.38	32,112.50	11.17
17	ตำบลป่าระกำ	23.43	14,643.75	5.09
18	ตำบลปางตะพง	10.53	6,581.25	2.31
	รวมทั้งอำเภอ	459.91	287,443.75	100

* ที่มา : (งานปกครอง อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ.2536)

อาณาเขต

อำเภอปากหนังมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่อื่น ๆ ดังนี้

ทิศเหนือ	จรดอ่าวไทย
ทิศใต้	ติดต่อกับอำเภอหัวไทร และอำเภอเชียรใหญ่
ทิศตะวันออก	จรดอ่าวไทย
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่รอยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่มเหมาะแก่การทํานา รมมีภูเขาหรือเนินสูง ด้านตะวันออกติดกับทะเลอ่าวไทยมีสันทรายแคบ ๆ ทอดยาวจากทิศใต้ไปทิศเหนือกว้างประมาณ 200-300 เมตร ยาวประมาณ 44 กิโลเมตร เหมาะสำหรับทําสวนมะพร้าว ด้านทิศเหนือเป็นพื้นที่บริเวณขอบอ่าวปากหนังตั้งแต่ปลายแหลมตะลุมพุก-ปากบางจากเป็นดินเลนน้ำเค็มขึ้นท่วมเป็นป่าไม้ชายเลน อ่าวปากหนังกว้างประมาณ 10 กิโลเมตร ยาวประมาณ 17 กิโลเมตร เป็นที่จับสัตว์น้ำทะเล นอกนั้นเป็นที่ราบดินเหนียวใช้ประโยชน์ส่วนใหญ่ทํานา และปลูกพืชอื่น ๆ

สมรรถนะของดิน

ลักษณะดินของอำเภอปากหนัง แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ

1. ดินทรายชายฝั่งทะเล ส่วนใหญ่เป็นดินทรายหรือดินทรายปนดินร่วน การระบายน้ำดีมาก ปริมาณอินทรีย์วัตถุน้อย ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ การเข้ารับประโยชน์ทั่วไปเข้ารับปลูกมะพร้าว และสนประดิพันธ์ ได้แก่ดินในบริเวณทางตอนเหนือของอำเภอปากหนัง บริเวณตำบลแหลมตะลุมพุก พื้นที่ส่วนใหญ่ของตำบลปากหนังฝั่งตะวันออก ตำบลปากหนังฝั่งตะวันตก และพื้นที่บางส่วนของตำบลคลองน้อย

2. ดินตะกอนจากน้ำทะเล เกิดโดยการทับถมของตะกอนจากน้ำทะเล พื้นที่เป็นที่ราบซึ่งน้ำทะเลเคยท่วมถึงมาก่อน เนื้อดินละเอียดมาก การระบายน้ำเลว ดินมีความอุดมสมบูรณ์สูงถึงปานกลาง เหมาะสำหรับการทำนา ได้แก่ดินในบริเวณทางตะวันออก ทางใต้ และทางตะวันตก ของอำเภอปากพนัง ซึ่งเป็นดินส่วนใหญ่ในทุกตำบลของอำเภอ

ลักษณะภูมิอากาศ

อำเภอปากพนังตั้งอยู่ในเขตร้อนชื้น แต่เนื่องจากอยู่ใกล้ทะเลและพื้นที่ทั่วไปเป็นทุ่งร่ง มีลมทะเลพัดผ่านตลอดเวลาจึงทำให้ไม่ร้อนจัดและไม่หนาวจัด อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี 27 องศาเซลเซียส มี 2 ฤดู คือ ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่ เดือนกุมภาพันธ์ - เดือนพฤษภาคม และฤดูฝน เริ่มตั้งแต่ เดือนมิถุนายน - เดือนมกราคม ฝนที่ตกในพื้นที่ได้รับอิทธิพลมาจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ

ทรัพยากรธรรมชาติ

1. ป่าไม้ มีป่าสงวนแห่งชาติ 3 แปลง เป็นป่าไม้ชายเลนอยู่ในพื้นที่ตำบลปากพนังฝั่งตะวันออก เนื้อที่ 35,156 ไร่ ตำบลแหลมตะลุมพุก เนื้อที่ 351 ไร่ และตำบลปากพนังฝั่งตะวันตกเนื้อที่ 8,162 ไร่

2. เกาะ มีเกาะ 4 เกาะ คือเกาะกระ อยู่ในทะเลอ่าวไทยทางตะวันออกของอำเภอ ห่างจากชายฝั่งประมาณ 60 กิโลเมตร ไม่มีคนอยู่อาศัย ปัจจุบันมีทหารเรือจากสถานีทหารเรือสงขลามาดำรงฐานอยู่เพื่อปราบปรามโจรสลัด

3. สัตว์น้ำทะเล มีปลา ปู กุ้ง หอย อุดมสมบูรณ์ในอ่าวปากพนัง

4. แร่ธาตุ ภูเขา น้ำตก ไม่มีในอำเภอปากพนัง และในปัจจุบันยังไม่มี การค้นพบทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นประโยชน์ต่อการอุตสาหกรรมแต่อย่างใด

การปกครอง

อำเภอปากพ่องแบ่งการปกครองออกเป็น 18 ตำบล 135 หมู่บ้าน ดังนี้

1. ตำบลปากพ่อง (เทศบาลเมืองปากพ่อง)	ไม่มีหมู่บ้าน
2. ตำบลปากพ่องฝั่งตะวันออก	มี 6 หมู่บ้าน
3. ตำบลแหลมตะลุมพุก	มี 4 หมู่บ้าน
4. ตำบลบางพระ	มี 3 หมู่บ้าน
5. ตำบลบ้านเพิง	มี 8 หมู่บ้าน
6. ตำบลท่าพญา	มี 9 หมู่บ้าน
7. ตำบลปากแพรก	มี 9 หมู่บ้าน
8. ตำบลขนานนาก	มี 10 หมู่บ้าน
9. ตำบลปากพ่องฝั่งตะวันตก	มี 4 หมู่บ้าน
10. ตำบลหูล่อง	มี 7 หมู่บ้าน
11. ตำบลบางศาลา	มี 9 หมู่บ้าน
12. ตำบลคลองกระปือ	มี 12 หมู่บ้าน
13. ตำบลคลองน้อย	มี 16 หมู่บ้าน
14. ตำบลเกาะหวด	มี 8 หมู่บ้าน
15. ตำบลชะเมา	มี 7 หมู่บ้าน
16. ตำบลบ้านใหม่	มี 8 หมู่บ้าน
17. ตำบลป่าระกำ	มี 11 หมู่บ้าน
18. ตำบลบางตะพง	มี 4 หมู่บ้าน

การใช้ที่ดิน

พื้นที่ทั้งหมดของอำเภอปากพะอั้งมี 287,443.75 ไร่ แบ่งการใช้ประโยชน์ที่ดินออกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1. พื้นที่เขตเทศบาล เป็นพื้นที่ชุมชนเมืองที่ประชากรอาศัยอยู่ตอนข้างหนาแน่นเป็นที่ตั้งของหน่วยงานส่วนราชการต่าง ๆ มีเนื้อที่ 1,675 ไร่
2. พื้นที่ชุมชน ได้แก่ บริเวณที่พักอาศัย สถาบันการศึกษา ศาสนสถาน และสถานีนานามัย มีเนื้อที่ 63,819.75
3. พื้นที่เกษตรกรรม ได้แก่ พื้นที่นา พืชไร่ ไม้ผล ไม้ยืนต้น พืชผัก และพื้นที่เกษตรอื่นๆ รวมทั้งสิ้น 170,534 ไร่ นอกจากนี้ ประชาชนยังบุกเบิกเขตป่าสงวนฯ เข้าไปทำนาทุ่งอีกด้วย
4. พื้นที่สาธารณประโยชน์ เป็นพื้นที่สำหรับใช้ประโยชน์ร่วมกันภายในตำบล คือ ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ มีเนื้อที่ 4,562 ไร่
5. พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ เป็นพื้นที่สงวนไว้ภายในตำบล ซึ่งเป็นป่าไม้ชายเลน มีเนื้อที่ 43,669 ไร่
6. พื้นที่อื่น ๆ ได้แก่ ถนน แหล่งน้ำ ฯลฯ รวมทั้งสิ้น 3,184 ไร่

ปริมาณน้ำฝน

เขตพื้นที่อำเภอปากพะอั้ง ในรอบ 10 ปี มีปริมาณฝนตกโดยเฉลี่ยประมาณ 1,544 มิลลิเมตรต่อปี ช่วงที่ฝนตกมากที่สุดคือช่วง เดือนตุลาคม - เดือนธันวาคม มีปริมาณมากถึง 100 มิลลิเมตรของปริมาณน้ำฝนทั้งปี ช่วงที่ปริมาณฝนเหมาะสมกับการปลูกพืชมากที่สุดมี 3 เดือน คือ เดือนมกราคม เดือนพฤษภาคม และเดือนกันยายน สำหรับในช่วงเดือนมิถุนายน - เดือนสิงหาคม จะเป็นเวลาที่ฝนทิ้งช่วง ดังนั้น การปลูกพืชต้องการน้ำชลประทานชดเชย ส่วนช่วงเดือนกุมภาพันธ์ - เดือนเมษายน จะเป็นช่วงแห้งแล้งมีปริมาณฝนน้อย โดยเฉลี่ยเดือนละ 48 มิลลิเมตร จึงเป็นช่วงที่ต้องการน้ำชลประทานมากที่สุดในการปลูกพืช ปริมาณน้ำฝนน้อยที่สุดคือเดือนกุมภาพันธ์ ส่วนเดือนที่มีฝนตกมากที่สุดคือ เดือนพฤศจิกายน

แหล่งน้ำ

สภาพโดยทั่วไปอำเภอปากพ่องมีแม่น้ำ คลองและลำธารเล็ก ๆ อยู่ทั่วไป ส่วนใหญ่เป็นลำคลองสายสั้น ๆ เล็ก ๆ ไหลลงสู่อ่าวปากพ่อง แม่น้ำที่สำคัญและเป็นหัวใจของอำเภอปากพ่องคือ แม่น้ำปากพ่อง มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาบรรทัดบริเวณรอยต่อพื้นที่ 3 จังหวัด คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพัทลุง และจังหวัดตรัง ตอนต้นน้ำเรียกว่า คลองน้ำใส และคลองไม้เลียบ ผ่านเขตอำเภอชะอวดเรียกว่า คลองชะอวด สภาพลำน้ำแบ่งตามความลาดเทได้ 3 ตอน คือ ตอนบนค่อนข้างชันมาก สภาพพื้นที่เป็นป่า ปัจจุบันถูกบุกเบิกทำเป็นสวนยางพารา ตอนกลาง สภาพพื้นที่เป็นสวนยางพารา สวนผลไม้ และทำนาบางส่วน สำหรับตอนล่างตั้งแต่อำเภอชะอวดลงมาถึงอำเภอปากพ่อง ผ่านอำเภอเชียรใหญ่ และอำเภอร่อนพิบูลย์ เฉพาะพื้นที่ตอนล่างซึ่งเป็นที่ราบ ส่วนใหญ่ใช้ประโยชน์ทำนาทุ่ง

สภาพเศรษฐกิจ

อำเภอปากพ่องมีจำนวนครัวเรือนที่ประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรมถึงร้อยละ 87.53 ของครัวเรือนทั้งหมด เป็นการประกอบอาชีพกสิกรรมร้อยละ 84.58 และประมงร้อยละ 2.95 ในการประกอบอาชีพกสิกรรมนั้นจะเลี้ยงปศุสัตว์เป็นอาชีพเสริม จำนวนครัวเรือนที่เลี้ยงปศุสัตว์มีประมาณ 11,747 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 80.23 ของครัวเรือนกสิกรรมทั้งหมด

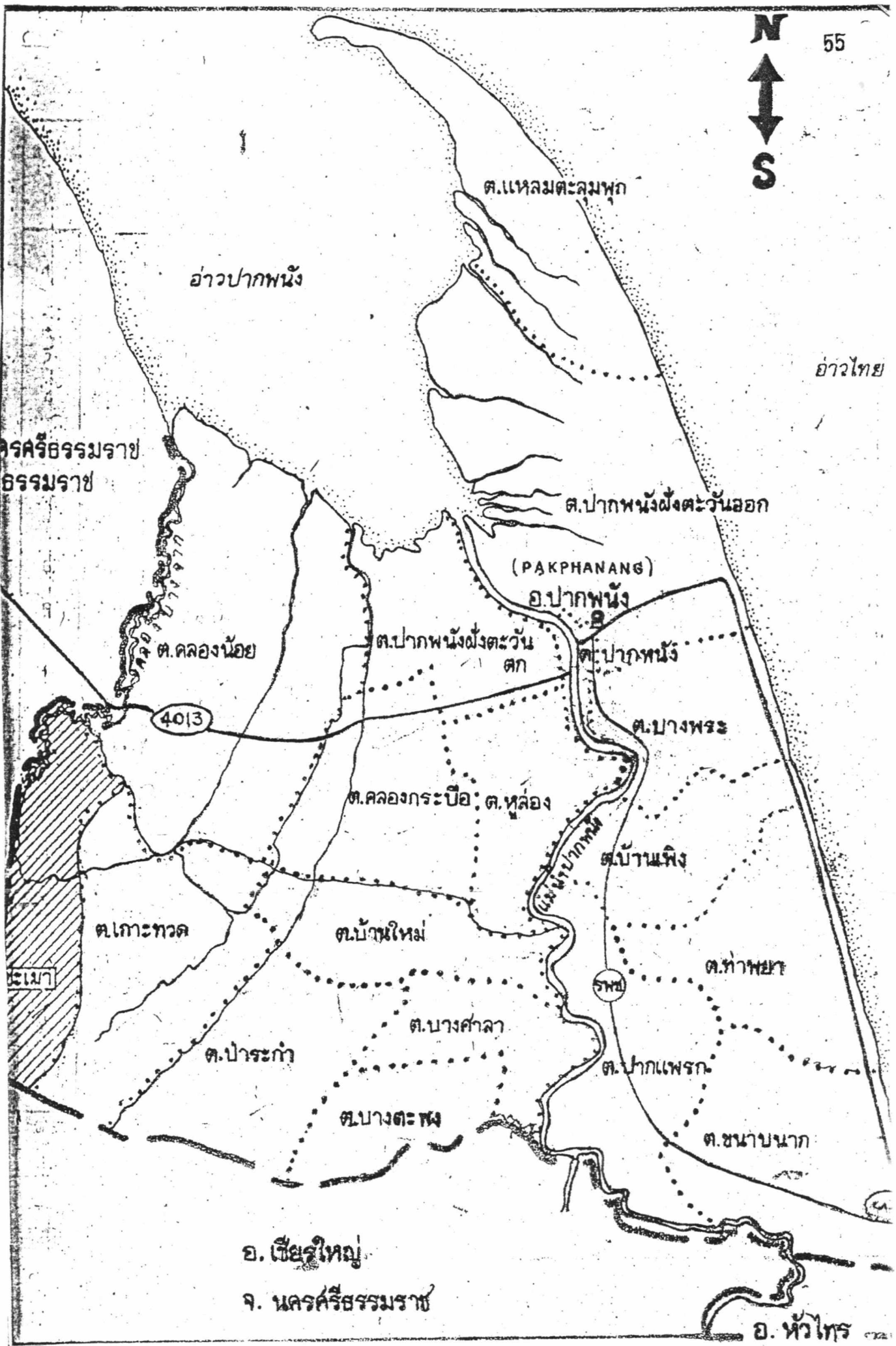
พื้นที่การเกษตรของอำเภอปากพ่องทั้งหมด 170,534 ไร่ เป็นพื้นที่นาประมาณ 144,196 ไร่ พื้นที่ปลูกมะพร้าว ส้มโอ พัก และเพื่อการเกษตรอื่น ๆ ประมาณ 19,195 ไร่ และพื้นที่เกษตรที่เหลือใช้เพื่อการเพาะเลี้ยงกุ้ง และเลี้ยงปลาน้ำจืด ประมาณ 7,243 ไร่

ผลิตภัณฑ์จากสาขาประมง สามารถหารายได้ให้แก่ผู้ประกอบการร่วมปีละหลายร้อยล้านบาท อำเภอปากพ่องมีเรือประมงขนาดใหญ่มากที่สุดในจังหวัดนครศรีธรรมราช และเป็นอวนลากแฝงตะเข้ซึ่งไปทำการจับปลาในน่านน้ำสากลเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้อำเภอปากพ่องยังมีคู่ออมเรือและคู่ออเรือประมงขนาดใหญ่ถึง 4 แห่งและแพปลา 8 แห่งองค์การสะพานปลา 1 แห่ง

สถาบันด้านการเกษตรกรรมและกลุ่มต่าง ๆ

1. กลุ่มสหกรณ์การเกษตร	จำนวน 43 กลุ่ม สมาชิก 1,789 คน
2. กลุ่มสหกรณ์การประมง	จำนวน 1 กลุ่ม สมาชิก 226 คน
3. กลุ่มเกษตรกรทอผ้า	จำนวน 10 กลุ่ม สมาชิก 1,483 คน
4. กลุ่มเกษตรกรการประมง	จำนวน 2 กลุ่ม สมาชิก 88 คน
5. กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร	จำนวน 11 กลุ่ม สมาชิก 320 คน
6. กลุ่มยุวชนเกษตรกร	จำนวน 1 กลุ่ม สมาชิก 25 คน
7. กลุ่มสตรีอาสาพัฒนา	จำนวน 7 กลุ่ม สมาชิก 351 คน
8. กลุ่มผู้เลี้ยงโรคพันธุผสมตาบลเกาะทวด	จำนวน 1 กลุ่ม สมาชิก 100 คน
9. กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต	จำนวน 17 กลุ่ม สมาชิก 1,547 คน

* ที่มา : (สำนักงานเกษตรอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช)



อ่าวปากพนัง

ต.แหลมตะลุมพุก

อ่าวไทย

นครศรีธรรมราช
ธรรมราช

ต.ปากพนังฝั่งตะวันออก

(PAKPHANANG)

อ.ปากพนัง

ต.คลองน้อย

ต.ปากพนังฝั่งตะวันตก

ต.ปากพนัง

4013

ต.บางพระ

ต.คลองกระบือ

ต.หูล่อง

ต.บ้านสิง

ต.เกาะทวด

ต.บ้านใหม่

ต.ท่าหยด

ระเมา

ต.บางศาลา

ต.ป่าระกำ

รถไฟ

ต.บางตะพง

ต.ปากแพรก

ต.ชนาบนาก

อ. เชียงใหม่

อ. นครศรีธรรมราช

อ. หัวไทร

ภาคผนวก ข.

ตารางภาคผนวก ข ข้อมูลพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม

ข้อมูล	จำนวน (N=89)	ร้อยละ
<u>เพศ</u>		
ชาย	84	94.38
หญิง	5	5.62
<u>อายุ (ปี)</u>		
27 - 33	4	4.49
34 - 40	12	13.48
41 - 47	24	26.97
48 - 54	27	30.34
55 - 61	17	19.10
62 - 68	5	5.62
อายุต่ำสุด	27 ปี	
อายุสูงสุด	67 ปี	
อายุเฉลี่ย	48.23 ปี	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	8.50 ปี	

ตารางภาคผนวก ข (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (N=89)	ร้อยละ
<u>ระดับการศึกษา</u>		
ไม่ได้เรียน	3	3.37
ประถมศึกษาปีที่ 4	57	64.04
ประถมศึกษาปีที่ 6	7	7.87
ประถมศึกษาปีที่ 7	14	15.73
มัธยมศึกษาปีที่ 3	6	6.74
มัธยมศึกษาปีที่ 6	2	2.25
<u>ศาสนา</u>		
พุทธ	89	100
อิสลาม	-	-
<u>รายได้จากการทำประมงเรือเล็ก (บาทต่อปี) (n=7)</u>		
ต่ำกว่า - 30,600	2	28.57
30,601 - 36,200	2	28.57
36,201 - 41,800	-	-
41,801 - 47,400	1	14.29
47,401 - 53,000	2	28.57
รายได้ต่ำสุด	25,000 บาท	
รายได้สูงสุด	53,000 บาท	
รายได้เฉลี่ย	39,000 บาท	

ตารางภาคผนวก ข (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (N=89)	ร้อยละ
<u>รายได้จากการทำประมงเรืออวนลาก (บาทต่อปี) (n=10)</u>		
870,000	1	100
<u>รายได้จากการเลี้ยงกุ้ง (บาทต่อปี) (n=62)</u>		
ต่ำกว่า - 196,000	53	85.49
196,001 - 357,000	6	9.68
357,001 - 518,000	1	1.61
518,001 - 679,000	1	1.61
679,001 - 840,000	1	1.61
รายได้ต่ำสุด	35,000 บาท	
รายได้สูงสุด	840,000 บาท	
รายได้เฉลี่ย	130,048.38 บาท	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	113,844.89 บาท	

ตารางภาคผนวก ข (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (N=89)	ร้อยละ
รายได้จากการทำนา (บาทต่อปี) (n=9)		
ต่ำกว่า - 10,600	6	66.67
10,601 - 14,200	1	11.11
14,201 - 17,800	1	11.11
17,801 - 21,400	-	-
21,401 - 25,000	1	11.11
รายได้ต่ำสุด	7,000 บาท	
รายได้สูงสุด	25,000 บาท	
รายได้เฉลี่ย	11,655.56 บาท	
รายได้จากการทำสวนมะพร้าว (บาทต่อปี) (n=15)		
ต่ำกว่า - 2,800	5	33.33
2,801 - 4,600	2	13.33
4,601 - 6,400	4	26.67
6,401 - 8,200	1	6.67
8,201 - 10,000	3	20.00
รายได้ต่ำสุด	1,000 บาท	
รายได้สูงสุด	10,000 บาท	
รายได้เฉลี่ย	4,800 บาท	

ตารางภาคผนวก ข (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (N=89)	ร้อยละ
<u>รายได้จากการเลี้ยงสัตว์ (บาทต่อปี) (n=44)</u>		
ต่ำกว่า - 14,600	25	56.82
14,601 - 27,200	12	27.27
27,201 - 39,800	2	4.55
39,801 - 52,400	3	6.81
52,401 - 65,000	2	4.55
รายได้ต่ำสุด	2,000 บาท	
รายได้สูงสุด	65,000 บาท	
รายได้เฉลี่ย	16,488.64 บาท	
<u>รายได้จากการทำสวนจาก (บาทต่อปี) (n=5)</u>		
ต่ำกว่า - 2,440	2	40.00
2,441 - 3,580	1	20.00
3,580 - 4,720	0	-
4,721 - 5,860	1	20.00
5,861 - 7,000	1	20.00
รายได้ต่ำสุด	1,300 บาท	
รายได้สูงสุด	7,000 บาท	
รายได้เฉลี่ย	3,660 บาท	

ตารางภาคผนวก ข (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (N=89)	ร้อยละ
รายได้จากการเลี้ยงปลา (บาทต่อปี) (n=12)		
ต่ำกว่า - 9,800	2	16.67
9,801 - 13,600	5	41.66
13,601 - 17,400	2	16.67
17,401 - 21,200	2	16.67
21,201 - 25,000	1	8.33
รายได้ต่ำสุด	6,000 บาท	
รายได้สูงสุด	25,000 บาท	
รายได้เฉลี่ย	13,375 บาท	
รายได้จากการรับจ้างทั่วไป (บาทต่อปี) (n=2)		
ต่ำกว่า - 8,000	1	50.00
8,001 - 9,000	-	-
9,001 - 10,000	-	-
10,001 - 11,000	-	-
11,001 - 12,000	1	50.00
รายได้ต่ำสุด	8,000 บาท	
รายได้สูงสุด	12,000 บาท	
รายได้เฉลี่ย	10,000 บาท	

ตารางภาคผนวก ข (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (N=89)	ร้อยละ
<u>รวมรายได้ทั้งหมด</u> (บาทต่อปี) (n=89)		
ต่ำกว่า - 178,800	78	87.64
178,801 - 366,100	7	7.87
366,101 - 544,400	1	1.12
544,401 - 722,700	1	1.12
722,701 - 901,000	2	2.25
รายได้ทั้งหมดต่ำสุด	9,500 บาท	
รายได้ทั้งหมดสูงสุด	901,000 บาท	
รายได้ทั้งหมดเฉลี่ย	115,811.23 บาท	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	36,110.07 บาท	
<u>การถือครองที่ดิน</u>		
ของตนเอง	81	91.01
เช่าของคนอื่น	6	6.74
ของญาติพี่น้อง	2	2.25

ภาคผนวก ค

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง การใช้เงินเชื่อของสมาชิกธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
สาขาอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช
ชื่อ.....นามสกุล.....
บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....
อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม

1. เพศ
() ชาย () หญิง
2. อายุ.....ปี
3. ระดับการศึกษา
4. ศาสนา
5. รายได้ (ตอบมากกว่า 1 ข้อ)
 - 5.1 รายได้จากการทำงานประจำ รายได้.....บาท
 - 5.2 รายได้จากการทำงานประจำรายอื่น รายได้.....บาท
 - 5.3 รายได้จากการทำงานอื่น รายได้.....บาท
 - 5.4 รายได้จากการทำงาน รายได้.....บาท
 - 5.5 รายได้จากการทำงานส่วนรวม รายได้.....บาท
 - 5.6 รายได้จากการทำงานส่วนตัว รายได้.....บาท
 - 5.7 รายได้จากการทำงานส่วนจาก รายได้.....บาท
 - 5.8 รายได้จากการทำงานปลา รายได้.....บาท
 - 5.9 รายได้จากการทำงานรับจ้างทั่วไป รายได้.....บาท
6. รวมรายได้ทั้งหมด.....บาท

7. การถือครองที่ดิน
- () ของตัวเอง () เช่า
- () ญาติพี่น้อง () อื่น ๆ ระบุ.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลการชำระเงินเชื่อ

8. ในปี พ.ศ.2536 ท่านได้รับเงินกู้ (จำนวนเงิน).....บาท
9. วัตถุประสงค์ในการกู้เงิน.....
10. ท่านกู้เงินประเภทใด
- () ระยะสั้น () ระยะยาว () ระยะปานกลาง
11. ลักษณะการกู้
- () ผู้เดียว () เป็นกลุ่ม
12. หลักประกันในการกู้
- () หลักทรัพย์ () กลุ่มผู้ค้ำประกัน
13. ท่านกู้มาในรูปใด
- () เงินสด () สิ่งของ () ทั้งเงินสดและสิ่งของ
14. ท่านใช้จ่ายในเรื่องใด
- 14.1 การทำประมงเรือเล็ก
- | | |
|-------------------------|----------|
| ค่าเรือเล็กที่ใช้จับปลา |บาท |
| ค่าอวน |บาท |
| ค่าเครื่องยนต์ |บาท |
| อื่น ๆ |บาท |
| รวมเป็นเงิน |บาท |

14.2 การทำประมงเรืออวนลาก	
ค่าเรืออวนลากบาท
ค่าอวนบาท
ค่าเครื่องยนต์บาท
อื่น ๆบาท
รวมเป็นเงินบาท
14.3 การเลี้ยงกุ้ง	
ค่าสร้างบ่อบาท
ค่าพันธุ์กุ้งบาท
ค่าอาหารบาท
ค่ายาบาท
ค่าอุปกรณ์บาท
ค่าแรงบาท
อื่น ๆบาท
รวมเป็นเงินบาท
14.4 การทำนา	
ค่าเตรียมดินบาท
ค่าเมล็ดพันธุ์บาท
ค่าปุ๋ยบาท
ค่าแรงงานบาท
อื่น ๆบาท
รวมเป็นเงินบาท
14.5 การทำสวนมะพร้าว	
ค่าอุปกรณ์บาท
ค่าแรงงานบาท
อื่น ๆบาท
รวมเป็นเงินบาท

14.6 การเลี้ยงสัตว์

ค่าอุปกรณ์การสร้างโรงเรือนบาท
ค่าพันธุ์สัตว์บาท
ค่าอาหารบาท
ค่ายาบาท
ค่าแรงงานบาท
อื่น ๆบาท
รวมเป็นเงินบาท

14.7 การทำสวนจาก

ค่าอุปกรณ์บาท
ค่าแรงงานบาท
อื่น ๆ.....บาท
รวมเป็นเงินบาท

14.8 การเลี้ยงปลา

ค่าสร้างบ่อบาท
ค่าพันธุ์ปลาบาท
ค่าอาหารบาท
ค่าอุปกรณ์บาท
ค่าแรงงานบาท
อื่น ๆบาท
รวมเป็นเงินบาท

15. รวมค่าใช้จ่ายทั้งหมดบาท
--------------------------	----------

ตอนที่ 3 ข้อมูลปัญหาของการใช้สินเชื่อ

16. ท่านได้รับเงินกู้เพียงพอหรือไม่
 เพียงพอ ไม่เพียงพอ
17. ในกรณีที่ได้รับเงินกู้ไม่เพียงพอท่านแก้ไขอย่างไร
 ธนาคารพาณิชย์ เอกชน
 ญาติพี่น้อง กู้จากแหล่งอื่น ๆ
18. ท่านได้รับเงินกู้ทันตามกำหนดการผลิตหรือไม่
 ทัน ไม่ทัน
19. ในกรณีไม่ทันท่านแก้ไขอย่างไร
 ธนาคารพาณิชย์ต่าง ๆ เพื่อนบ้าน
 เอกชน ญาติพี่น้อง
 กู้จากแหล่งอื่น ๆ ระบุ
20. ท่านมีปัญหาในการชำระคืนเงินกู้หรือไม่
 มี ไม่มี
- 20.1 ถ้ามีโปรดระบุ

- 20.2 ท่านมีวิธีการแก้ไขปัญหาวงอย่างไร
 ฟอนผัน ชกส. กู้จากแหล่งอื่น ๆ ระบุ.....
 ยืมจากญาติพี่น้อง อื่น ๆ ระบุ.....
21. ปัญหาและอุปสรรคอื่น ๆ ในการใช้สินเชื่อ (นอกเหนือจากข้อ 16-20)
 21.1
 21.2
 21.3